

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

VorBANK

1

1973

MEGET FÅ STEDER, OS AT

Der går et omhyggeligt og omfattende arbejde forud for etableringen af nye afdelinger og filialer, - og forud for nedlæggelsen af en Handelsbankenhed. Formanden for etableringsudvalget fortæller her om dette arbejde.

Af VICEDIREKTØR A. BAGGE-PETERSEN

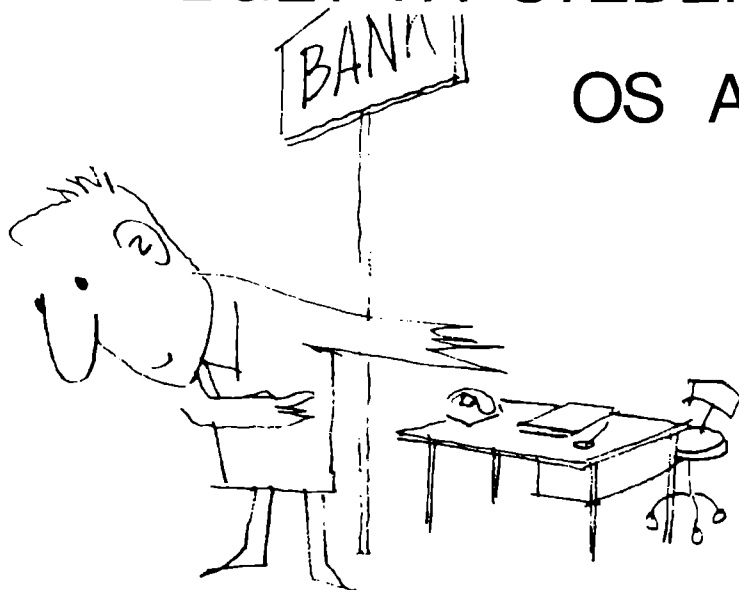
Det er Etableringsudvalgets primære opgave at foretage indstilling til Direktionen om etablering af nye afdelinger og filialer. Udvalget er sammensat på en sådan måde, at de relevante hovedsædeområder er repræsenteret: Afdelings- og Filialrelationer, Personale-Afdelingen og Administrationsområdet, herunder Administrations-Afdelingen med Bygningskontoret og Markeds-Afdelingen.

Før beslutning tages

Når et emne kommer frem, lader Etableringsudvalget først Markeds-Afdelingen foretage en markedsundersøgelse, der går ud på at finde frem til, om der er et tilstrækkeligt stort kundeunderlag for en filial. Der foretages undersøgelse af antallet af pengeinstitutter på stedet eller i nærmeste omegn, og der foretages en vurdering af de muligheder, en eventuel filial vil have for at skaffe en passende kundekreds.

Hvis Markeds-Afdelingens undersøgelse er positiv, bliver det Bygningskontorets opgave at finde passende lokaler. I provinsen sker det i samråd med den nærmeste filialdirektør, og ofte bliver det også hans opgave at finde emner frem. Det undersøges samtidig, om der vil være de nødvendige ressourcer til rådighed, herunder naturligvis: om der vil være personale, om der er kapacitet i Bygningskontor, Organisationskontor etc.

Når et eller flere lokale emner er fundet, undersøger Bygningskontoret de tekniske muligheder for at indrette de tilbudte lokaler til bank, og der udregnes et overslag over den

ETABLERINGEF

investering, der skal foretages. De samlede årlige omkostninger beregnes - inklusive afskrivning på etableringsudgifter - og disse tal sammenholdes med Markeds-Afdelingens beregninger for filialens muligheder for at skabe forretninger. Herefter foretages indstilling til Direktionen, der træffer den endelige afgørelse, om etablering skal finde sted. Når afgørelsen foreligger, er Etableringsudvalgets opgave løst, og sagen går til Bygningskontoret til videre behandling.

Rentabilitetskravet

Men udover etableringer har Etableringsudvalget en anden og meget vigtig opgave, nemlig at foreslå nedlæggelse af bestående afdelinger, filialer og kontorer.

De undersøgelser, der går forud for en nedlæggelse af en afdeling eller et kontor er ret så besværlige. Udgangspunktet er en fornemmelse af manglende rentabilitet. Med de stadig stigende omkostninger kræves en stadig stigende balance for at berettige til opretholdelsen specielt af et kontorsted. Mange af vore kontorsteder drives af lokale folk uden bankuddannelse, og når disse ønsker at blive frigjort for deres arbejde - og det sker som regel på

grund af alder - så har det været vor politik at erstatte dem med bankuddannet personale. Men derved stiger omkostningerne, og kontorets rentabilitet kommer i farezonen. Når dertil kommer, at en markedsundersøgelse viser, at der ikke er mulighed for udvidelse af markedet, og at der gennem de sidste år har været stagnation eller tilbagegang, må vi til at overveje, om det kan betale sig at opretholde kontoret.

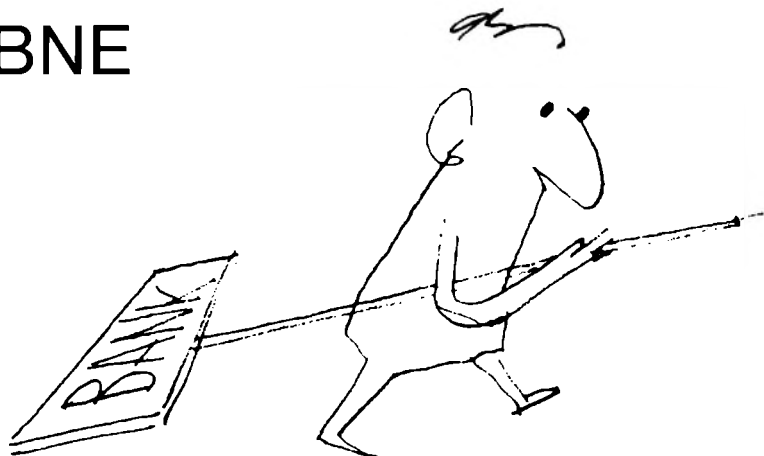
Men naturligvis bliver et kontor ikke nedlagt uden en forudgående drøftelse med filialens leder. Der kan jo undertiden være særlige årsager til at opretholde et kontor. Bl. a. kan kontoret være ekspeditionssted for ind- og udbetalinger i forbindelse med større kunder i hovedfilialen, og andre forhold kan naturligvis også gøre sig gældende.

Væksten i antal enheder aftagende

Der er i det sidste år blevet nedlagt 11 afdelinger og kontorsteder rundt om i landet. Det er i virkeligheden et stort tal, for vi har ialt siden 1930 (altså incl. de 11) kun nedlagt 27 ekspeditionssteder. Af de 11 nedlagte er de fleste mindre kontorer ude på landet, men der har også været enkelte afdelinger, nemlig

HVOR VI KUNNE TÆNKE

ÅBNE

og NEDLÆGGELSER

Vollsmose i Odense og Rutebilstation i Randers.

Det har iøvrigt vist sig, at det er forbløffende få indlånsmidler, der i anledning af nedlæggelser forsvinder fra banken. Kontiene bliver stort set alle overført til nærmeste afdeling eller filial.

Ultimo 1972 har vi 336 afdelinger, filialer og kontorsteder, idet der i årets løb er åbnet 14 nye, medens der, som omtalt, er nedlagt 11.

Med det nuværende filialnet dækker Handelsbanken næsten hele landet, og der er i dag meget få steder, hvor vi efter de politiske retningslinier, der er angivet, kunne tænke os at åbne. Det vil med andre ord sige, at vi ikke kan forvente en ekspansion af vort filialnet af samme størrelsesorden, som de senere år har kunnet opvise. Med de udsigter, der er for bankens fremtidige indtjeningsmuligheder, og jeg tænker her på følgerne af bortfaldet af renteoverenskomsten i forbindelse med de stadigt stigende lønomkostninger, er det jo en fordel, at vort etableringsprogram er meget beskedent.

Den nye afdeling følges

Hvad jeg her har beskrevet, har været de områder, hvor Etableringsudvalget som sådant har haft funk-

tioner, men etablering af en ny filial medfører naturligvis også et »follow up«. Der bliver, som tidligere nævnt, stillet forventninger til en filials udvikling, og der opstilles budgetter herfor. Bestemte regler for disse opstillinger har vi ikke, det afhænger helt af den enkelte afdelings struktur, beliggenhed m.v.

De forventninger, der er stillet, bliver naturligvis fulgt op gennem balancerne, og man forsøger at analysere, hvad årsagen til afvigelser kan være. Og der er mange muligheder. Et kvarter kan f.eks. skifte karakter i forhold til det planlagte; hvis bygherren har tænkt sig at etablere et forretningscenter, men ikke kan leje ud til forretninger, må centret opgives eller evt. udsættes, og hele komplekset har skiftet karakter.

Konkurrenternes indflydelse

Som man vil kunne forstå, er det meget vanskeligt at planlægge nye filialer. Også konkurrencen fra andre pengeinstitutter spiller selvsagt en rolle for en ny filials succes. Det sker ofte, at Handelsbanken etablerer sig som eneste pengeinstitut i et nyt kvarter, og kort tid efter etablerer et andet pengeinstitut sig i umiddelbar nærhed. Konkurrencen bliver altså skærpet, og så vil det vise sig,

om det er vore eller det andet pengeinstituts medarbejdere, der er dygtigst.

Må ses på langt sigt

Når vi taler om usikkerhed i forbindelse med nyetableringer, synes jeg også, det bør nævnes, at bankstrukturen kan ændre sig. Hvordan vil en bank se ud om 15-20 år? Vil det være et rådgivningskontor som forsikringsselskaberne, med alle forretninger ekspederet pr. post, eller vil der stadig være bankafdelinger med de mange personlige henvendelser om indbetaling og udbetaling? Pengeinstitutternes Betalingsformidlingscenter bliver snart etableret. Vil det ændre vore betalingsvaner, så vi nærmer os det meget omtalte pengeløse samfund? Der er spørgsmål nok om fremtiden, og det er vor opgave at finde ud af, hvordan udviklingen vil gå, så vi i god tid kan forberede os på at møde de problemer, den indebærer. Jeg tror dog, at Handelsbankens medarbejdere er så dygtige, at vi ikke vil sakke bagud i konkurrencen uanset, hvordan fremtidens bank kommer til at se ud.

Vicedirektør A. Bagge-Petersen.

Andelsbankens gratulanter. Fra venstre: direktør K. Knudsen, direktør Svend Aa. Andersen, direktør Kristian Møller.

De første gratulanter var bestyrelsens næstformand, skibsreder E. Hahn-Petersen, direktør C. B. Andersen og direktør Henning Gade.

Gratulanter i Erichsens

Direktør Bendt Hansens jubilæumsdag

Landmandsbankens gratulanter. Fra venstre: vicedirektør Erik Bagger, direktør H. Mægaard Nielsen, direktør Tage Andersen, direktør S. O. Sørensen.

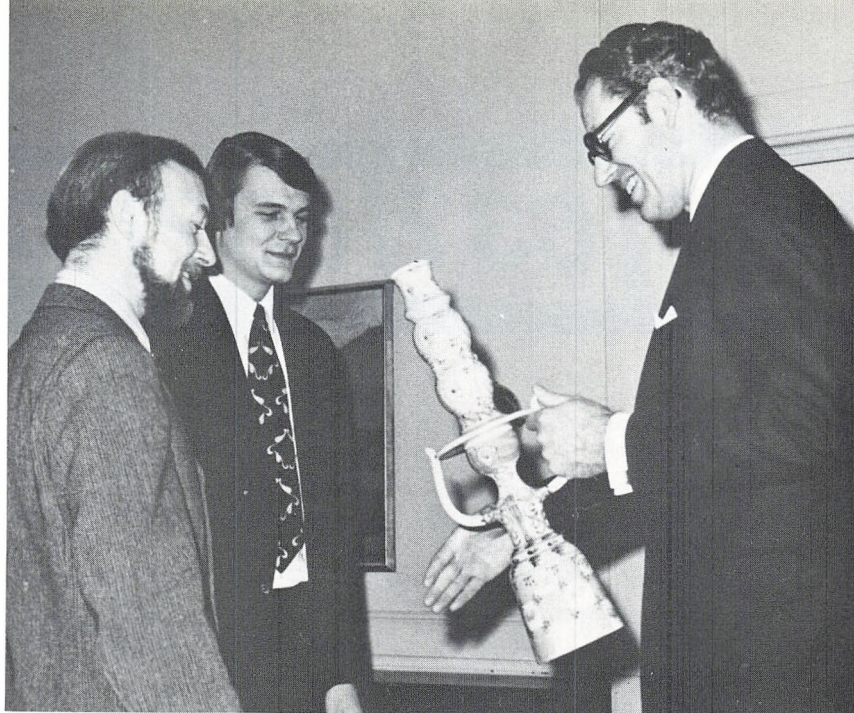
Privatbankens gratulanter. Fra venstre: direktør J. V. Thygesen, direktør A. Schmiegelov, direktør M. Staal.

Gratulanterne strømmede ind, og gaver og blomster blev overrakt, da direktør Bendt Hansen den 2. januar fejrede sit 25 års jubilæum ved en formiddagsreception i Erichsens Palæ. Personalets delegationer indfandt sig straks om morgenen, og Personaleforeningens gave var en festlig Bjørn Wüinblad figur. Finn Hagen takkede direktør Bendt Hansen for hans ihærdige indsats for personalet navnlig i Understøttelses- og Hjælpesonden og i Pensionskassen.

Københavnske Bankbetjente repræsenteret ved formanden Jørgen Gandsøe og kassereren Jørn Petersen, begge fra Handelsbanken, overrakte en Per Lütken karaffel fra Holmegaards Glasværk. De mindede jubilaren om hans foredrag for et par år siden, »Banken i 70'erne«, hvis visioner havde givet kuldegysninger! OCR, kreditkort m.m. ville jo formindske kørselsmulighederne. Visionerne var i vidt omfang blevet til virkelighed, men udviklingen havde dog ikke fremkaldt tårer!

Vi bringer her nogle lynskud fra jubilæumsreceptionen.

Handelsbankens Personaleforenings gratulanter, formanden, prokurist Finn Hagen og fuldmægtig Peder Kristensen overrækker jubilæumsgaven.

Direktør Børge Knudsen, Amagerbanken, direktør G. Schmidt Laursen og direktør Svend Nibelius, Arbejdernes Landsbank, vicedirektør Ole Thomasen, Amagerbanken.

Palæ

den 2. januar

Formanden for Københavnske Bankbetjente Jørgen Gandsøe og foreningens kasserer Jørn Petersen lykønsker direktør Bendt Hansen med jubilæet.

Jubilaren og hans sekretær, fuldmægtig, frk. Inge Juul, ved det store gavebord.

60? 63? 65? 67? 90?

Hvad er en pensionist?

En ældre herre, der tripper gennem parken og har brød med til fuglene? En tennisspillende ungersvend i 60'erne? En korsstingsbroderende ældre dame? Eller et herligt stykke smilende kvindemenneske, der tager cyklen frem for at køre over og sætte skik på børnebørnene?

Nu om stunder bliver man både ældre og yngre, end man blev før i tiden. Det kommer kun an på, hvordan man anskuer begreberne. Pensioneringen er ofte blevet imødeset med stigende ængstelse, men der er også folk, som glæder sig til at få den tid til rådighed, der tillader dyrkelsen af fritidsbeskæftigelser fra hjemmehåndværk til havepasning, fra mere organiseret læsning til sport, rejser, selskabelighed og familieliv.

Handelsbanken, Understøttelses- og Hjælpefonden og H.P. er blevet enige om, at førtidspensionering indtil videre kan finde sted. (Tillæg til HANDELSBANK INFORMATION nr. 241, 14-12-72, gav den officielle meddelelse om beslutningen). Dermed er der åbnet nye muligheder, men hvordan ser man egentlig på pensioneringen? Er 67 år den rigtige pensionsalder, eller skal man gå af på et tidligere tidspunkt? Vor Bank har stillet spørgsmålet til medarbejdere landet over – og fået vidt forskellige svar.

Fra 45 til 90

Tag blot disse udtalelser fra City-Afdelingen:

»Jeg synes ikke, pensionsalderen skal være under 67. I vore dage ældes man senere. Selv ville jeg være nervøs for at få for megen fritid. Men var man den store kapitalist, ville man måske holde på en pensionsalder på omkring de 60 ...«
– – Mandlig medarbejder, 50 år.

»60 år må være målet, – ligesom det er tilfældet i det offentlige ...«
– Kvindelig medarbejder, 38 år.

»67 er ikke den rigtige pensionsalder, for folk når ikke at nyde deres otium.« – – Kvindelig medarbejder, 20 år.

»Pensionsalderen burde muligvis

nedsættes til et sted mellem 60 og 65, fordi det ville give bedre muligheder for at nyde et langt otium.«
– – Mandlig medarbejder, 22 år.

»Der burde slet ikke være nogen fast pensionsalder, for den ene kan arbejde, til han er 90, og den anden er måske udslidt, når han er 45.

Tegning af Erik Werner.

Hvornår skal man pensioneres?

Man burde selv kunne bestemme, når man ville gå ...« -- Kvindelig medarbejder, 35 år.

I rokkestolen

Synspunkterne varierer. »67 år er for høj en alder for kvinder, men passende for mænd« ... »Pensionsalderen burde sættes ned til 63 år« ... »Man taler om menneskeret, men så må det enkelte menneske også have lov til at føle, hvor dets plads er. Føles arbejdet som en vel-signelse, så bliver resultatet også godt. Hvis skellet bliver sat ved 67, vil det være svært at skulle placere sig hjemme i rokkestolen, såfremt man føler, at man kunne udfylde sin plads i erhvervslivet« ...

P. Balsen Andersen, Aarhus Filialen siger:

»67 år er ikke den rigtige pensionsalder. Umiddelbart ville jeg sige, at det burde være 52 år. Det var pensionsalderen for tjenestemænd i den 4. franske republik. Men det er vel en utopi, og så vil jeg sige 65, – med den tilføjelse, at jeg kunne tænke mig en ordning, sådan at medarbejderen ved det fyldte 60. år fik tilbudt alternative ændringer i sin arbejdsituation.

Det kunne f. eks. være tilbud om en reduceret pensionering eller om fritagelse for besluttende lederfunktioner imod at overgå til meningsfyldt, seriøst arbejde i en roligere atmosfære. Rigtigt motiveret kunne det sidste være til gavn for såvel medarbejderen som banken.«

Flex, pres og stress

Fleksibiliteten synes at tiltale mange. Fuldmægtig Ths. Bjerregaard, Udlandssekretariatet, svarer:

»67 år? Nej, naturligvis ikke. Jeg går ind for en fleksibel pensionsalder af mange grunde, hvoraf de

Beslutningen om førtidspensionering bringer spørgsmålet om den rigtige pensionsalder op, og synspunkterne er mange og vidt forskellige

menneskelige vejer mest for mig. Det er jo individuelt, hvordan det enkelte menneske udvikler sig både legemligt og psykisk.«

Bankbetjent Evan Brandt, Afregningsafdelingen/Output siger:

»Det er nok individuelt. For nogle er 65 den rigtige alder, mens andre gerne vil blive ved, til de er fyldt 70. Det er vel også afhængigt af, hvilket arbejde man har. Det er ikke alle ældre, der kan tage et stort arbejds-pres, som vi f. eks. ofte har det her i Output.«

Souschefen i Dalum Afdelingen, fuldmægtig Kjeld Jensen, har drøftet spørgsmålet med en kreds af kolleger. De er enige om, at den rette pensionsalder er individuelt bestemt, men at den i det mindste må sættes ned til 65 år, fordi udviklingen lægger et større og større arbejds-pres på den enkelte. Han konkluderer:

»Det skal være muligt, alene baseret på medarbejderens ønske, at få en retrætestilling eller lade sig førtidspensionere, når man fylder 60 år. Det må være både til bankens og den ansattes fordel, at ældre, »udslidte« funktionærer kan udskiftes med nye og yngre kræfter.«

Absolut seneste

Fuldmægtig Olga Matthias, Haderslev, finder, at 60 år er det absolut seneste tidspunkt, såfremt et menneske før sin alderdom endnu engang skal mærke og opleve, at det virkelig er – et menneske. Hun fortsætter:

»Særlig for vor generation, for hvem fire ugers ferie og begrænset arbejdstid var ukendte begreber, må det blive en endnu større nydelse end for de unge af i dag, for hvem disse ting er selvfølgeligheder ...«

Prokurist Aage Knudsen, Nakskov, hilser nyordningen med tilfredshed og siger:

»Det er jo ikke alle, hvis helbred er i orden til det 67. år, der må være en meget ideel pensionsalder, i hvert fald på nuværende tidspunkt.«

Kontorchef P. Lorenzen, Viborg, har analyseret spørgsmålet grundigt og er kommet til den følgeslutning, at en nedsættelse af pensionsalderen til i hvert fald 65 år i langt de fleste tilfælde vil kunne bifaldes både af medarbejderen og af banken. Han skriver:

3 muligheder

»Såfremt vi uhojtideligt skal pusle med tal og år, kunne jeg tænke mig at stille følgende forslag:

- (1) *En generel pensionsalder på 65, både for mandlige og kvindelige medarbejdere. (Kvinderne sukker jo efter ligeberettigelse, så hvorfor ikke lade dem få det?)*
- (2) *Mulighed for prolongation derudover, såfremt banken og medarbejderen ønsker det.*
- (3) *Mulighed for førtidspensionering, ikke kun i forbindelse med lægeattest, men sådan, at der fra f. eks. 60 års alderen kan*

ske rokering fra mere krævende til mindre krævende arbejdsfunktioner i forbindelse med overflytning til deltidsarbejde.

Det er klart, at en forholdsmæssig nedsættelse af lønnen da også må finde sted. I nogle tilfælde vil det vel give medarbejderen økonomiske problemer, men de må bl.a. kunne løses i samråd med pensionskasserne. Problemet kan dog også tænkes løst ved en radikal omlægning af lønstrukturen, sådan, at medarbejderen via sin lønindtægt i de gode år får styrke til at præstere den nødvendige egenopsparing.

Som det er i dag, starter man som elev i banken på laveste løn, og – uanset hvor man senere indplaceres på rang- og lønstigen – topper lønnen ved pensionsalderens indtræden.

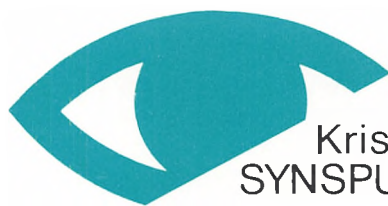
Er dette i grunden ikke forkert?

At eleven starter på laveste løn, finder jeg helt i orden. Men efter min mening burde lønkurven ikke være »svagt« stigende fra det 18. til det 65.–67. år. Lad os i stedet få en stærkere stigende lønkurve, der knækker ved de under punkt 3 i forslaget omtalte 60 år.

Set fra medarbejderens synspunkt vil dog en etapevis retirering gradvis åbne den enkeltes øjne for det uundgåelige: heltidspensioneringen, og i et deltidsotium kan man da dyrke de interesser, der ikke tidligere har været tid til at beskæftige sig med.

For banken vil ordningen blandt andet betyde, at man kan trække på den viden, et langt liv i bankens tjeneste har givet medarbejderen.

Terningerne er kastet. Men Rom blev jo ikke bygget på een dag. Det gør heller ikke noget. Blot der ikke indføres alt for mange byggerestriktioner, kan jeg da personligt håbe, at byggeriet er tilendebragt inden år 2002!*

Krisands
SYNSPUNKT

De gamles problemer er – snart – også vore

Nogle ser hen til deres pensionering med forventning, andre med frygt, mens en stor del vel overhovedet ikke skænker den en tanke – der er jo så lang tid til. Når man taler ompensionering, tænker man vel mest på økonomien: De ældre på, om pensionen vil komme til at slå til; de unge på, om de nu også vil få glæde af alle de penge, de skal betale i pensionsbidrag.

Men efterhånden som velfærds-samfundet udbygges, vil det dog nok være mere rimeligt at beskæftige sig noget mere med, hvordan tilværelsen skal forme sig, når man ikke længere er tvunget til at gå på arbejde de fleste af ugens dage. De fleste mennesker har vel nogle planer om ting, de gerne vil beskæftige sig med til den tid, og så må man håbe, at det ikke bare er dagdrømme, som det bliver svært at realisere økonomisk, fysisk eller psykisk.

Det sidste er nok så væsentligt. Det er for eksempel idéen om en eller anden hobby, som man gerne ville dyrke, hvis man ellers havde haft tid. Har man nemlig ikke tidligere for alvor beskæftiget sig med hobbyen, vil det nok i mange tilfælde vise sig, at det er så som så med interessen, når det virkelig kommer til stykket. Mange mennesker døjer allerede i dag med at udnytte den øgede fritid, og pensionisttil-

værelsen bliver faktisk kun fritid.

Jeg tror derfor, at det er vigtigt, at man udover sit arbejde har nogle andre interesser, som man aktivt kan beskæftige sig med i fritiden, så denne ikke kun bliver brugt til almindelig afslapning med passive interesser som for eksempel at se fjernsyn.

Pensionisttilværelsen skulle gerne blive et virkeligt otium, som efter et langt livs arbejde kan nydes med god samvittighed og uden økonomiske bekymringer. Er det tilfældet, er der for mig at se noget deprimerende ved, at nogle pensionister fortsætter med at tage almindeligt arbejde tilsyneladende blot for at få tiden til at gå.

Mange forhold i tilværelsen er betinget af tidligere generationers beslutninger, men hvis der er noget vi selv kan have indflydelse på, må det være de forhold, vi ønsker at leve under, når vi bliver gamle. Ikke blot de forhold, vi ønsker at få, men også de forhold, vi af uforskyldte årsager, for eksempel sygdom, kan blive nødt til at leve under.

Så selvom vi måske ikke føler, at de gamles problemer rager os – for at sige det groft, så bliver problemerne vore egne om nogle år, og så er det ikke sikkert, at de unge gider beskæftige sig med dem!

Det er nu, vi skal ønske og tilrettelægge.

Ungdomsdebat

Py-ha, det var svært! – Nej ikke at vælge, hvilke indlæg der nu skulle sættes i, men at få nogle overhovedet! Og jeg, der havde regnet med og glædet mig til nærmest at blive begravet i en brevdynge og derigennem få udvidet bekendtskabskredsen. Vi må være mange jævnaldrende, der har en del at fortælle hinanden. Har vi måske nok i vort eget?

Jeg kunne sådan set godt tænke mig at vide, hvilke tanker der svirrer rundt i hovedet på en sidste-års-elev, 14 dage før vedkommende er udlært. Der må da være et tidspunkt, hvor han/hun ligesom gør status. Har det været nogle gode år? Var læretiden som forventet? Var skolen som den skulle være, eller kunne du lige så godt ha' taget på cykeltur 2 gange om ugen? Er det lykken at være pige i Handelsbanken? Hvordan kan uddannelse og ægteskab kombineres? – det er ikke tanken, at her skal startes en rødstrømpedebat – for når det kommer til stykket er de fleste af os nok glade for at være piger, men hvis vi behandler spørgsmålet sagligt, skulle der jo intet være til hinder for at bringe debat-indlæg her i bladet.

Jeg ringede iøvrigt til to afdelinger og forelagde mit problem (de manglende henvendelser). Jeg startede med at sige: Du har da læst det sidste nummer af Vor Bank, ikke? – »Nej«. Det var for nedslående en bemærkning, så jeg prøvede en ny måde. Denne gang ringede jeg til en, jeg kendte i forvejen, og startede sådan: »Du ved nok, i det sidste nummer af Vor Bank, der lagde man op til en ny ungdomsserie, hvor indlæggene skal sendes til mig ...« »Nej, så langt nåede jeg vist ikke«.

Det stod på side 15, og der er 31 sider! Tænk, jeg synes, det er mærkeligt. Her er chancen for at skabe et talerør for ungdommen, og så bruger man den ikke. Men vi kan jo have udtrykt os forkert. Det er jo ikke kun møder o. lign., vi er interesserede i, men alt, hvad der har relation til banken og dens unge. Hvis I er i tvivl om, hvorvidt I »tør« sende eller ej, så vil jeg slå fast, det »tør« I godt, og er I alligevel i tvivl, så ring lige til mig på telefon 12 86 00, lokal 645, men blot uden for ekspeditionstiden.

*Med venlig hilsen
Saddie Ursbak*

Apropos Ultimokampagne

Nu, hvor Ultimokampagnen er slut for i år, melder der sig hos mig spørgsmålet, om de ressourcer, der er indsat i kampagnen, nu også udnyttes godt nok.

Det, jeg tænker på, er, at vi bakkes op med reklamer, brochurer, m.

m., men det er, som om ingen tænker på den rent menneskelige side af sagen:

- evner medarbejderne at planlægge og gennemføre den lokale del af kampagnen,
- er medarbejderne motiveret for kampagnen.

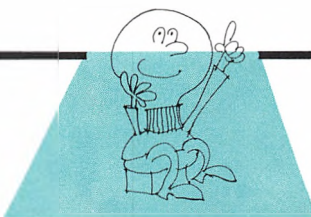
Om det første punkt kan siges, at vi jo har konsulenttjenesten, men ville det alligevel ikke være en god ide at lave et kursus, hvor der direkte undervistes i kampagneplanlægning og -gennemførelse.

Det andet punkt synes det, som om man har ladet fuldstændig ude af betragtning. Det nærmeste, man er kommet motiveringen af medarbejderne, må vel siges at være de konkurrencer, der var for et par år siden (hermed ikke sagt at sådanne konkurrencer er det eneste saliggørende). Ellers virker det, som om man helt og holdent har overladt det til de lokale ledere at motivere personalet for Ultimokampagnen.

Spørgsmålet er, om man kan forvente, at de lokale ledere kan magte denne opgave uden inspiration/undervisning fra kampagneledelsen.

*Med venlig hilsen
Ole Hansen, Tarup Afdeling*

**BANK
UNDER
BORDET**

Det giver nok bonus

Aktionærerne forventer at kunne læse regnskabet med ekstra udbytte i år.

Påskud til indskud

Efter at renten er sat på fri fod, er den straks gået på frierfodder hos indskyderne.

Godt Nytår!

Peter Logik foreslår, at banken fremtidig går over til at bruge den russiske kalender ved årsafslutningen. Så skulle der være en chance

for, at EDB bliver færdig med regnskabet samtidig med nytårets indtræffen.

Ingen tvivl om det

I Næsby Afdelingen er bestyreren i hvert fald identisk med Bossen.

Det lønner sig

Det kniber stadig for mange at vænne sig til det nye lønssystem i stedet for de gamle lønklasser. Personale-Afdelingen oplyser, at de derinde går frem trin for trin, inden det bliver ramme-almor.

Diskonto-Selskabet af 1935 er nu Handelsbankens Kontrakt-Afdeling

Handelsbanken er ved et informationsmøde i Hovedsædet m. v. blevet præsenteret for vore nye kolleger. Nogle af disse har derefter til gengæld udvist det fine initiativ i fællesskab at foretage denne præsentation af Kontrakt-Afdelingen for Vor Banks læsere.

Hvordan vi fik banken præsenteret

Det var med en vis spænding og med store forventninger, Kontrakt-Afdelingens personale den 23. november besteg bussen, der fra vor afdeling skulle køre os på rundvisning Erichsens Palæ - Ottiliavej - Uglemose. Første del af turen blev på grund af trafikens ensretning uundgåeligt også en rundtur på flere kilometer i det indre København, på trods af at der i fugleflugtslinie kun er ca. 300 meter fra Frederiksholms Kanal til Holmens Kanal - som vor direktør Richard Jensen tørt udtrykte det: »Der kan De se, hvor langt jeg har til City».

Besøget i Erichsens Palæ var en oplevelse for sig. De smukke sale kan Handelsbanken være stolt af. Vi blev ved en drink budt velkommen af direktør Bendt Hansen både som gæster på dagen og som fremtidige Handelsbankmedarbejdere. Derefter fik vi palæet forevist, og under den udmærkede orientering, som bankbetjent P. Nordbjerg gav os, fik vi blandt andet at vide: • - - - på Erichsens tid var det normalt, at husets ejer modtog sine gæster liggende i alkokven, smukt pyntet - - -. Synd, at de gamle traditioner forsvinder.

På Ottiliavej blev vi trakteret med eftermiddagskaffe og fik herunder af direktør F. A. Melbye og kontorchef J. Wichmann en koncentreret orientering om alt det, der sker derude, omkring de to store EDB anlæg. Den tanke meldte sig vist hos de fleste

af os: »Hvor er det utroligt, det går godt». Vi synes, det er en bedrift, og et lyst hoved blandt os kunne nu også bedre forstå, hvorfor bedriftslægen skal være på Ottiliavej. De er forresten ikke uden lune derude, de tørre talmennesker. Følgende lille oplæg blev observeret under rundgangen: »Når dette skilt er oppe, ønsker ejeren af skiltet lønforhøjelse».

På Uglemose blev vi budt velkommen af direktør Mogens Dyrh fra Personale-Afdelingen og direktør Børge Jensen fra Kreditkontoret, der begge, hver på sit felt, på levende vis orienterede os om den store organisation, vi var kommet ind i. Bagefter kunne der stilles spørgsmål. Ak ja - her syntes vi allesammen, der var så meget, vi ville spørge om, og hvad var resultatet? Spørgsmålene måtte nærmest trækkes ud af os, men senere under spisningen (pragtfuldt traktement), hvor alle var kommet på bølglængde, nærmest tromlede vi frem med spørgsmål, og banken havde meget betænksomt anbragt en eller to »gamle» Handelsbankmedarbejdere ved hvert af de små borde.

Det blev i det hele taget en begivenhedsrig og lærerig aften, hvor alt var gjort for samtidig at skabe hygge, hvilket vi takker de arrangerende meget for.

Og hvad er så Kontrakt-Afdelingen

Det er den organisation, der gennem årene er opbygget i Diskonto-Selskabet af 1935 A/S, som havde finansiering og administration af købekontrakter som speciale.

Diskonto-Selskabet var et datterselskab af Handelsbanken, et tilhørsforhold, der blandt andet har givet sig udtryk i, at vi altid har haft til huse i bankens ejendomme. Alene på hjørnet af Laksegade og Vingårdsstræde har vi boet 3 forskellige steder, idet selskabets første adresse var Vingårdsstræde 1 i stueetagen, med indgang på hjørnet. I 1948

flyttede vi til Laksegade 2 på 1. sal, og efter 2 år her flyttede vi i 1950 til Vingårdsstræde 3, også på 1. sal. Denne sidste flytning foregik ved, at man simpelthen rev en mur ned mellem de to huse, så vi med hjælp af Teknisk Afdeling kunne trille og bære møbler og papirer gennem hullet i muren. I 1963 flyttede vi ind i bankens nyerhvervede ejendom, Frederiksholms Kanal 6, som forløber for Stormbro Afdeling, EDB og Rotaprint m. v.

Det var ved selskabets start endnu en smule odiøst at tale om afbetaling, endside om afbetalingsfinansiering, så vor første direktør måtte ud med mappen under armen og agitere for, at her kunne man både låne penge og få kontrakter administreret. Men i takt med den samfundsmæssige accept af vort arbejdsområde voksede Diskonto-Selskabet, vi fik efterhånden mange kontrakter med alle mulige forskellige objekter, lige fra nipsting til flyvemaskiner, dog med hovedvægten på motorkøretøjer, og vi fik kontakt med alle mulige kredse af mennesker.

I forbindelse med bankens overtagelse af Købmandsbanken blev kontrakter herfra og fra denne banks datterselskab, Københavns Finansieringsselskab, overført til os, og nu føler vi os store nok til også at overtage administrationen af Handelsbankens kontrakter.

Selskabets første direktør var Werner Raffel, der fungerede indtil sin død i 1950. Han efterfulgtes af direktør Alfred Christensen, der havde været med fra starten i 1935, først som prokurist, senere som kontorchef. Efter direktør Christensens død i 1959 fik vi en bankmand som chef, nemlig direktør Richard Jensen, der ved sin nære tilknytning til Handelsbanken skaffede os udvidede arbejdsområder.

Og hvem er vi i Kontrakt-Afdelingen

Med 3 ansatte ved starten i 1935 voksede vi i antal til nær de 3 snese i 1959, men efter forskellige former for rationalisering, herunder hulkort og EDB, er vi ved naturlig afgang reduceret til de 31, der nu er ansat i Kontrakt-Afdelingen.

Vi møder med en praktisk specialviden på kontraktfinansieringsområdet, men har iøvrigt vidt forskellig teoretisk og praktisk uddannelse. Den aldersmæssige fordeling ligger jævnt mellem 23 og 63 år. En lige så jævn fordeling kan vi opvise i anciennitet, idet vi her spænder fra 1 til 26 år, vi har således haft flere personlige jubilæer.

Efter den kollegiale modtagelse, som vi fik den 23. november, føler vi os som rigtige Handelsbank-medarbejdere, og vi ser hen til, at det samarbejde som allerede er godt i gang, skal nå sin fulde styrke til gavn for os og for banken som helhed.

Der lyttes til direktør Mogens Dyrhs orientering på Uglemose.

Den 1. april i fjor sagde Ib Steen farvel til inspektørstillingen på Bistrupskolen i Birkerød for at blive uddannelsesleder i banken.

I dette interview siger han blandt andet:

Jeg har måttet lære en masse bank-udtryk

Har det været vanskeligt at omstille sig fra skolens verden til Handelsbankens?

- Nej, det kan jeg ikke sige. Man modtog mig meget venligt såvel i hovedsædet som på Uglemose, og der er mange spændende opgaver at tage fat på. Ud over den forskel, der er i elevernes/kursisternes alder og målrettethed, er den største ændring vel, at jeg har fået væsentlig mindre administration og mere pædagogik i det nye arbejde.

Trænger bankens kurser til en pædagogisk fornyelse?

- Lad mig først sige, at det er mit klare indtryk, at der gennem årene er blevet gennemført en god kursusvirksomhed. Dernæst kan man alment bemærke, at der næsten altid er mulighed for at forbedre undervisning.

Det gælder skolen, hvor jeg har oplevet store ændringer i de forløbne år, og hvor mere er på vej med undervisningsministerens nye lovforslag vedr. folkeskolen. Såvidt jeg har kunnet følge med, har jeg bemærket stadige ændringer inden for erhvervslivets undervisning, og intet taler for, at det skulle stoppe.

Der foregår verden over en omfattende forskning inden for næsten alle aspekter af undervisning, og meget af det kan bruges enten direkte til eller som baggrund for ændringer. Derfor må det være relevant med stadige ændringer inden for uddannelse og undervisning, også bankens.

Hvad er det første, De har taget fat på?

- Ud over de mange løbende gøremål, er det elevuddannelsen, som har højest prioritering. På baggrund af drøftelser i uddannelsesudvalget blev der i april i fjor afholdt et seminar om elevuddannelsen med deltagelse chargemæssigt fra 1. års elever til bestyrere og filialdirektører. Såvel introduktionskurser som uddannelse internt og eksternt i elevtiden blev grundigt drøftet i grupper og i plenum, hvilket gav os et godt grundlag for det videre arbejde. Således blev årets introduktionskurser i juli-august ændret ud fra dette oplæg. Det skal måske tilføjes, at den endelige form ikke blev nået i første omgang; ud fra kritikken fra de første hold og på grundlag af vore egne iagttagelser blev der foretaget mindre ændringer undervejs.

For den interne elevuddannelse er der større ændringer på vej til afløsning af kurserne på Uglemose. Som De vel så engang i efteråret i Handelsbank-Information er 8 medarbejdere frigjort til at udvikle individuel og selvinstruerende elevundervisning.

Det var vist ord, som kan trænge til en uddybelse?

- Ja, jeg kender det, jeg har selv måttet lære mange bankudtryk i den forløbne tid, og jeg frygter, der er mange endnu.

Lad os tage selvinstruerende først. Dermed mener jeg, at eleverne skal kunne arbejde sig igennem kurset på egen hånd.

Det kan arrangeres på mange måder, jeg kan nævne programmeret undervisning, lydbånd, lysbilledserier, udvalgt læsestof og tilrettelagte opgaver, og der kan naturligvis indgå flere dele samtidigt. For at sikre, at det virkelig bliver selvinstruerende, vil undervisningsmaterialet blive afprøvet på elever, og de fornødne ændringer foretaget, til vi er sikre på, at det stort set fungerer. I øvrigt skal der stadig være en lærer til rådighed, som man kan rådspørge, hvis der opstår problemer.

Individuel står her for flere ting. Dels er det sådan, at vi lærer i forskelligt tempo, ofte endda sådan at De vil kunne lære visse ting hurtigere end jeg - formentlig bankmæssige ting, mens jeg måske vil have lettere ved at få fat i pædagogiske sammenhænge. Det kan som i de nævnte tilfælde skyldes forskellig baggrund, men mange andre forhold spiller ind. I og med at eleverne selvstændigt arbejder sig igennem undervisningsstoffet, kan de køre i deres eget tempo. Ideelt skulle det bevirke, at det på den måde bliver indlæringen, som bliver fast, medens tiden dertil varierer. Normalt er tiden det faste, mens indlæringsmængden varierer.

Men yderligere bliver der den fordel, at det ikke længere bliver nødvendigt at samle et hold sammen, hvorved man skulle opnå, at eleverne kan få kurset på netop det tidspunkt, som passer ind i den enkeltes uddannelse i banken iøvrigt.

Hvornår bliver det færdigt?

- Det er vanskeligt at sige præcist, for det bliver afprøvningsmateriale undervejs, som afgør, om der skal ændres mere eller mindre. Vi sigter mod juli-august i år for Københavnsområdet, og først når det i en vis tid har vist sin egnethed her, hvor jeg lettest kan komme ind i billedet, vil det blive tilbudt i provinsen.

Er der andre ændringer på vej?

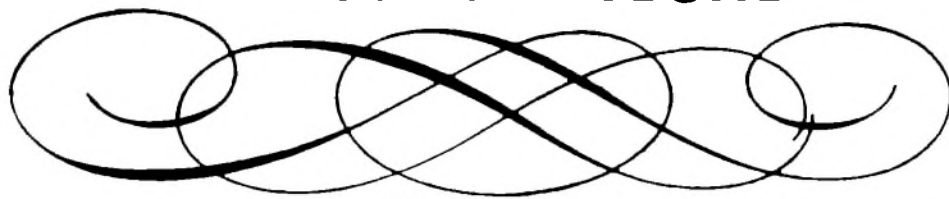
- Ja, vi har nylig holdt et kursus for nye ledere, hvor disse selv i høj grad var impliceret i programlægningen ud fra det synspunkt, at de selv bedst kendte de problemer, de stod overfor i det daglige. Vi synes, det blev et godt kursus, og det gav os mange impulser til det videre arbejde.

Jeg venter, at vi fremover må lægge megen vægt på lederuddannelse på alle trin, og det vil være naturligt at samle det på Uglemose, så centrene i det væsentlige tager sig af den mere faglige uddannelse.

Er De tilfreds med arbejdsforholdene?

- Ja, jeg er godt tilfreds. På Uglemose er der et meget fint og smidigt samarbejde såvel i de daglige rutiner, som når vi gennem gruppedrøftelser forsøger at tackle nye problemer. Og uden en åben og tillidsfuld atmosfære, hvor man frit kan fremlægge sine synspunkter til debat, er det næppe muligt at opnå de stadigt bedre resultater, som vi må håbe, vi kan opvise.

BREVE FRA TOURS

Af fuldmægtig Ulla Jervin, Markeds-Afdelingen

At binde an med et studieophold i Frankrig, når man har sit 25-års bankjubilæum et godt stykke bag sig, kan måske lyde som et hasarderet foretagende. Men for at kunne leve op til de hurtigt skiftende opgaver med deres krav til nytænkning må man uanset alder stadig kunne omstille sig og tænke og handle i nye baner.

Da banken klart har tilkendegivet sin interesse i, at dens medarbejdere er i stand til at kommunikere på hovedsprogene, fandt jeg det med Fællesmarkedet forude naturligt at bygge videre på de forkundskaber, jeg havde: En – omend noget støvet – statskontrolleret prøve i fransk samt nogle vintres aftenkursus for egen regning. Jeg ansøgte derfor om – og fik bevilget – et 3 måneders studieophold i Frankrig på den sprogscole, banken sædvanligvis bruger, nemlig Institut d'Études Françaises de Touraine.

Instituttet har til huse i en gammel patricierbygning i et af byens ældre kvarterer. I hovedbygning og annekser er der plads til ca. 1.000 elever, men i sommermånederne juli og august lejer Instituttet sig ind i kvarterets skoler, og så er elevtallet ca. 2.000. Der undervises udelukkende i fransk for udlændinge, og

der er hold fra begyndere til meget avancerede.

Måske kan nogle spredte pluk fra breve til kolleger, familie og venner bedre end noget andet give et indtryk af, hvordan jeg oplevede et studieophold i Frankrig.

7. juli 1972

Sol – varme – en lænestol foran åbentstående »franske« vinduer, der næsten er til at træde ud på gaden fra, et glas Raphaël (plus en flaske at supplere med) og en hel lang week-end foran! Det er lykken efter den første uge i Frankrig. Kl. er 17.20 – hveranden dag, d.v.s. 3 gange om ugen, har jeg timer fra kl. 15.30 til 17.00 foruden den daglige undervisning fra kl. 8.45–12.15. Og hvilken undervisning! Ikke noget med 50 minutter + pause. Nej, 2 × 1¾ times koncentreret hjernevask med en temperamentfuld fransk lærer, der er et helt kapitel for sig.

Tours er en charmerende by med masser at se og opleve. Jeg har foreløbig sonderet den nærmeste omegn til fods for rigtig at lære byen at kende. Den er en del skadet efter bombardementer under 2. verdenskrig – en del af de gamle gader ligger stadig som ruiner eller tomter – andre er genopført i tidens stil. Jeg bor i den »finere« del af det gamle kvarter – med byens store teater for den ene ende af gaden, præfekturet for den anden og fine gamle huse med klinikker og forsikringsselskaber (ikke banker!) som ejere eller lejere.

Madame Piquemard, tidligere jor-

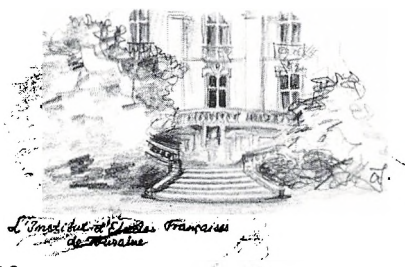
demoder, styrer med fast hånd, kun hjulpet af en halvdags dame, huset, hvor vi p.t. er 7 logerende: En japanerinde, en svensk lærer (der taler flydende fransk, engelsk, tysk, italiensk og spansk), to englændere og to belgiere. Her tales kun fransk – også indbyrdes – det sørger Madame for, og vi overholder det, selv på skolen. En aften overværede jeg en friluftsballet i parken til »Ærkebis-koppens palads« – nu kunstmuseum. Det var meget smukt i de omgivelser og til tonerne af Händels »Water-Music«. Hver aften mellem kl. 21 – 23 er der klassisk musik fra diskret anbragte højttalere med en perfekt gengivelse. Slottet, der er belyst af projektører, ligger lige ved siden af den meget smukke katedral – Saint Gatien – hvis facade med de to tårne er illumineret hver aften.

Katedralen Saint-Gatien

14. juli

Det er Bastilledag i dag – Frankrigs nationaldag. Festlighederne indledtes i formiddags med troppe-revy på Place Jean Jaures – byens rådhusplads, hvor de fire store boulevarder mødes. Foran trappen til rådhuset var krigsveteranerne placeret med deres faner, og rundt langs pladsen marcherede enheder af de forskellige hærafdelinger op. Med den franske hærs vanlige sans for iscenesættelse ankom den kommanderende general præcis på slaget og skridtede fronten af sammen med Tours' borgmester. Derefter dekorede generalen en række officerer. Det foregik efter gammel fransk skik med symbolsk kys på hver kind, noget der virker lidt mærkeligt på os skandinaver.

Det har i det hele taget været en uge med oplevelser. I søndags overværede jeg sammen med Madame Miamoto og den svenske lærer lys- og lydspillet med 300 agerende på slottet »Le Lude«.

Vi drog af sted efter aftensmaden iført regntøj og paraply – sikre på, at turen blev aflyst. Men nej, busserne kørte som planlagt, og miraklet skete. Da vi nåede frem, var det tørvejrs men naturligvis hundekoldt. Tilskuerpladserne var bygget op langs flodbredde over for slottet, hvis park var anlagt med terrasser og trapper ned til floden. Her udspillede så i løbet af 2 timer brudstykker af slottets og Frankrigs historie ved farverige optrin, ledsaget af skiftende tiders musik og med forbindende tekster, reciteret på det skønneste fransk af en skuespiller fra Comedie Française: Det var simpelthen ubeskriveligt – det skal opleves.

21. juli

Mont Saint-Michel er et eksempel på menneskers kamp mod og samarbejde med naturen. Denne ø, der på uforklarlig vis rejser sine 3 klipper næsten lodret op af sandet, har naturligvis talt til menneskers fantasi. Oprindeligt har »øen« været omgivet af skov, men en stormflod

rev skoven væk, og i over 1000 år har den ligget omskyllet af hav – utilgængelig næsten, men også kun næsten.

En munkeorden byggede et beskedent kapel og senere et lille kloster, viet til helgenen Sant-Michel. Relikvier fra Italien blev sendt hertil, og allerede omkring år 1000 valfartede pilgrimme til stedet.

15. august

Jeg kan mærke, at der stilles større krav i den nye klasse, og at bedømmelsen er hårdere. Ellers er jeg godt tilfreds. Vores nye lærerinde er en dame i halvtredserne, yderst kompetent, venlig, men bestemt. Det er også nødvendigt, når man skal arbejde med ca. 50 elever i alderen fra 13 til 65 år og af alle nationaliteter. Når vi skriver diktat, gælder det om at holde albuerne godt ind til kroppen – der er kun lige plads til hæftet foran en – vi sidder 5 ved hvert bord. Hvor er vi dog forkælede hjemme – tænk blot på Uglemose.

Til at begynde med lagde jeg mærke til de forskellige nationaliteter og påklædninger – nu tænker jeg sjældent på det. Jo, forleden var jeg ved at falde ned af trappen for at stirre på fødderne af en jakkekædet krushåret sudanese: Han havde leopardskindsko – eller smutters – på. Og en høj slank inderpige med næsesmykke møder op med den ene sari skønnere end den anden. Nonner er der mange af – i sorte, grå og hvide ordensdragter, de er friske og søde. Og en enkelt Franciskanermunk i brun kutte med reb om livet har vi også!

12. september

Vi har fået to nye pensionærer, tyskere. En »Monsieur Schroedter aus Berlin« i egen vogn og en dame fra Braunschweig. Den første dag efter at tyskeren var kommet, var jeg guide for ham på en eftermiddagstur. Vi kørte bl.a. til Vouvray og besøgte den store vingrotte. Denne gang fik jeg lejlighed til at overvære, hvordan man fjerner den midlertidige prop på flaskerne med mousserende vin, tilsætter sukker (hovedparten af Vouvray-vinene er »Sec«) og sætter korkprop og ståltråd på, tre mand klarer 3000 flasker på en dag.

20. september

Den helt store begivenhed siden sidst er, at jeg blev inviteret på week-end hos Madames søn og svigerdatter – Françoise's forældre. De bor med deres fire børn i landsbyen St. Christophe-sur-le-Nais ca. 30 km. fra Tours. Jeg ankom med rutebil lørdag aften og blev hentet af Françoise og hendes 14-årige søster Claudine ved Hotel Glycines (Hotel Blåregn).

Søndag formiddag fulgtes jeg med familien i kirke. Françoise spillede på harmoniet, og et børnekor førte an i sangen med klokkerens stemmer. Efter gudstjenesten viste Françoise og hendes far mig kirken. Det er en valfartskirke fra det 14. århundrede, viet til St. Christophe, de vejfarendes skytshelgen. Den første dag i juli valfarter bilister til St. Christophe. Her deltager man først i messen og kører derefter i procession ud til en mark i udkanten af byen, hvor præsten velsigner køretøjerne og deres fører. Det kan også nok gøres nødigt med det antal færdselsulykker, der sker i Frankrig.

Françoise og jeg gik en tur i byens smukke omegn og vendte hjem til middagen, der bl.a. bestod af gratinerede muslinger, andesteg og en Savarin-rand. Hertil en herlig Anjou rosé, en dejlig rødvin og til kagen en sødlig hvidvin. Efter middagen en kop kaffe, og da den var drukket, kom husets herre med en gammel morsom lerdunk og skænkede Calvados i kopperne – dog ikke fuldt op!

29. september

I dag sluttede Institut Touraine sine sommerkurser – mit 3 måneders studieophold i Tours er forbi. Det er en mærkelig fornemmelse at skulle tage afsked med steder og mennesker, man har levet med i så lang tid: Man efterlader altid noget af sig selv, men har til gengæld modtaget noget, som man kan leve videre på.

250.000 får deres løn via

The logo for Multi-Data, featuring the word "multi" in a white, lowercase, sans-serif font above the word "data" in a similar font, both set against a teal rectangular background.

Det er kunden ligegyldigt, om lønnen ordnes på EDB eller med kuglepen, siger forfatteren af nedenstående artikel, direktør Knud Hodal, Multi-Data.

Det er fire år siden, Multi-Data blev til. I 1968 dannede en række pengeinstitutter dette selskab, som tilbyder aktionærernes kunder en service baseret på vidt avanceret EDB-teknik. Også Handelsbanken er med som partner i Multi-Data, hvis kraftige udvikling siden starten bedst illustreres med disse tal:

250.000 skatteydere får deres løn gennem Multi-Data. 17.000 arbejdsgivere benytter sig af selskabets lønsystemer Dataløn og Multiløn. 300.000 lønkonti blev i 1972 krediteret for ca. 4 milliarder kroner. 2 milliarder kr. blev krediteret Kildeskattedirektoratet og 30 millioner ATP. 25.000 familier betaler deres husleje gennem Multi-Data, og 2.000 virksomheder får ført deres regnskab i Multi-Datas System Regnskab.

Multi-Data arbejder med fire systemer: Dataløn, Multiløn, System Regnskab og System Husleje, og alle er efter en grundig planlægning udformet sådan, at de uden ændring kan udnyttes af flest mulige kunder.

Begyndervanskeligheder

Naturligvis var der begyndervanskeligheder, og de største af dem skyldtes, at man på Multi-Data ikke kendte Kildeskatteloven – hvad Kildeskattedirektoratet forøvrigt heller ikke gjorde. Helt op til den 10. december 1969 blev man ved med at lave lovens detaljer om.

Det voldte også vanskeligheder at forudsige, hvor mange mennesker, systemet ville komme til at arbejde for. Man kalkulerede somme tider

med 50.000, somme tider med 500.000, men det var umuligt at vide, hvad det ville blive.

Faktisk var de manuelle problemer større end de EDB-tekniske. Blot det at forklare, hvor stor ulejlighed det er at fjerne clips og hæfteklammer fra 2.000 breve dagligt fra pengeinstitutterne, var en opgave for sig.

Løn og leje

Handelsbanken koncentrerer sig især om salget af System Husleje og System Dataløn.

System Husleje benyttes af ejendomsadministratorer, som ved systemets hjælp styrede den individuelle procedure, der består af opkrævning, lejeændringer, hensættelser til ud- og indvendig vedligeholdelse, varme, glasforsikring, garageleje, restancelister, rykkerbreve o.s.v. Der kan bl.a. på advokatkontorer opnås en betydelig arbejdsbesparelse ved overgang til System Husleje.

Multi-Datas konsulenter står til rådighed for alle, der måtte ønske hjælp ved introduktion hos en kunde. I Handelsbanken rekvireres denne bistand i Markeds-Afdelingen.

System Dataløn henvender sig til alle arbejdsgivere, uanset hvor mange medarbejdere de har, og det tager sig af beregning af kildeskat, ATP, feriepenge o.s.v. og overfører nettolønnen til lønmodtagerens konto i et pengeinstitut.

Dette system administreres via afdelinger og filialer i modsætning til de 3 andre systemer, hvor kommunikationen udelukkende sker

mellem kunden og Multi-Data.

Systemet fungerer perfekt. Man har seks mand, som pr. telefon besvarer spørgsmål fra de 2.000 bank- og sparekasseafdelinger, der sælger systemet, og de kan faktisk beskæftige sig med andre opgaver det meste af tiden. Multi-Data hører aldrig fra de 16.500 af de 17.000 arbejdsgivere, der bruger systemet. Naturligvis er det banken, der først må stå for skud, og det er jo regnskabskyndige mennesker, der sidder rundt om i pengeinstitutterne. De er fortløbet med EDB.

Set fra bankens side er det en fordel, at de mennesker, der bruger systemet, skal i banken en gang om ugen. Den slags betyder en nærmere kontakt med kunderne.

1.4 mill. huller

Det manuelle arbejde i Multi-Datas hullestue varer fra klokken 8 morgen til kl. 14.30, og så er der produceret omkring 1.400.000 huller. Derefter går hulkortene til EDB-maskinerne, bliver læst ind, sorteret og behandlet i et stort Dataløn-program. De stamoplysninger, Multi-Data er i besiddelse af (arbejdsgiverens navn, adresse, kontonummer, lønmodtagerens navn og adresse, lønkontonummer, kildeskatteprocent, fradrag o.s.v.) benyttes ved den udregning, der sker i hovedprogrammet.

Et at resultaterne af denne beregning er en udskrivning af alt det papir, som bankernes medarbejdere kender så godt. Et andet er et magnetbånd, som går ind i en efterføl-

gende clearing-kørsel. Her bliver arbejdsgiverens konto debiteret for det samlede beløb, der skal til udbetaling for hans lønmodtagere, mens den enkelte lønmodtagers konto krediteres for det nettobeløb, der skal udbetales.

Clearing-kørslen skal naturligvis ende med, at debitering og kreditering går lige op. Resultatet af kørslen er et magnetbånd som i forbindelse med Nationalbankens clearing tilgår hovedparten af de EDB-bogføringscentraler, som findes rundt om i landet. De fleste får magnetbånd, men nogle må af praktiske grunde have lønoverførsler, hvorfor Multi-Datas clearing-program også må udskrive disse. Dette sker dog i stadig mindre omfang.

Produktionen på EDB-maskineriet slutter kl. 20, og indtil sidste aftenog afdag fra Københavns Hovedbanegård, skal der nu foretages en efterbehandling af materialet.

»Burstes« og »Dueslag«

Ved hjælp af maskiner skilles først carbonpapir fra blanketterne. Dernæst skæres marginalhullerne bort og blanketterne »burstes«, hvilket vil sige, at de skilles fra hverandre, så at hver blanket ligger for sig.

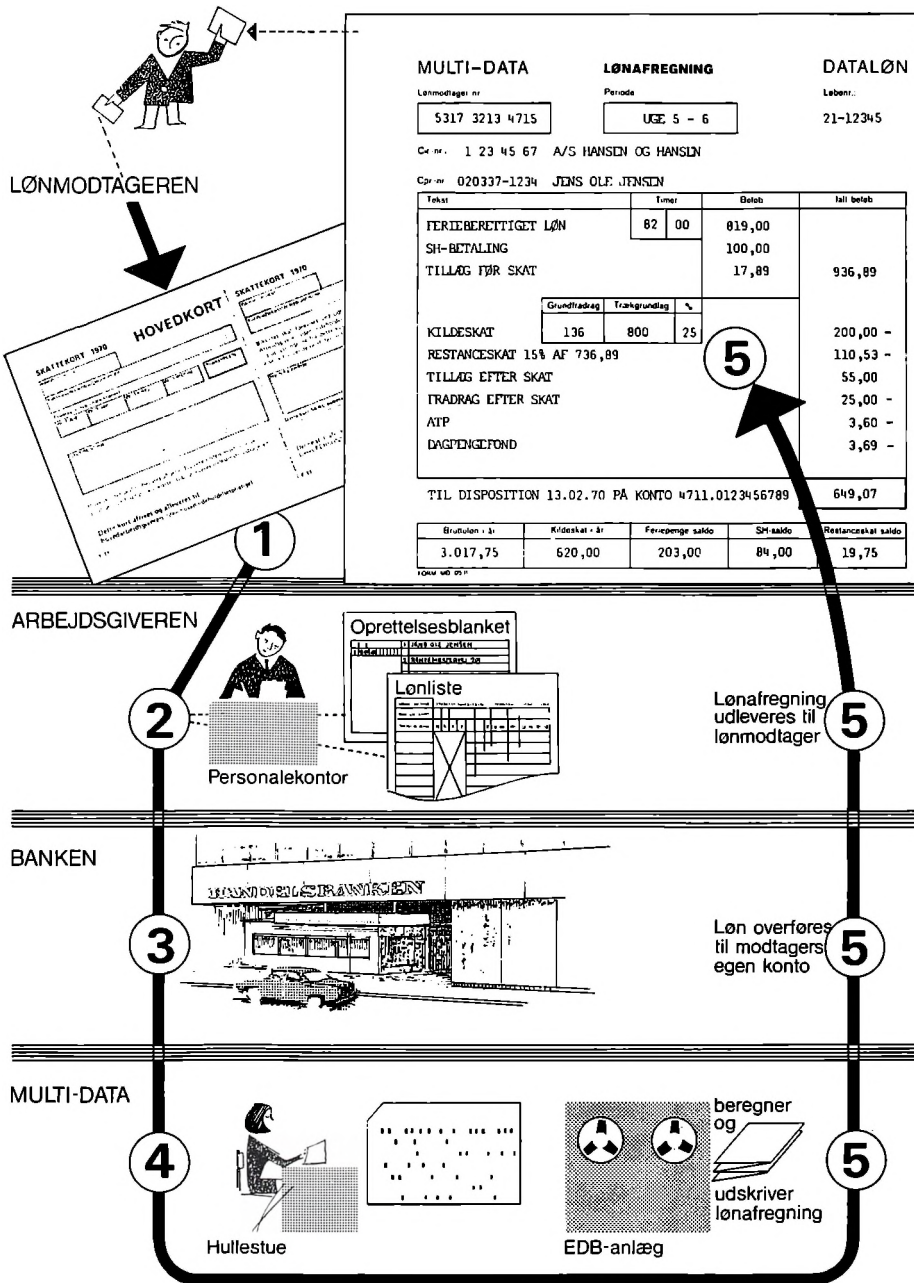
Så sorteres bilagene ud i »dueslag«, i hvilke hver eneste filial og afdeling landet over har sin skuffe.

Når alt materialet er delt ud, tages det ud af bakkerne, kontrolleres for registreringsnummer og lægges i forud adresserede kuverter, som frankeres. Mærkesedlerne på kuverter er nummereret, og nummeret svarer til den postsæk, kuverten skal lægges i.

250 kilo post

Der er 52 sække ialt, og posten, der normalt vejer 250 kg, er frankeret med ca. 1.800 kroner. Sækkene bliver bragt til centralpostkontoret, til posttogene og til lufthavnen i Kastrup. En enkelt sæk afleveres ved Bornholmerbåden.

Ud på aftenen hentes hos de tre københavnske storbanker den post, som i eftermiddagens løb er blevet indsamlet til Multi-Data i de for-

skellige storkøbenhavnske afdelinger. Den bringes til Herlev, hvor Multi-Data har til huse. Hullestuen arbejder til kl. 23 og kan nå at hulle og kontrollulle materialet, som skal medføre lønberegning dagen efter.

EDB-problemerne i forbindelse med System Dataløn er små, men til gengæld har de praktiske manuelle rutiner været vanskelige at tilrettelægge.

Parallelt med System Dataløn kører Multi-Data de tre andre systemer, blot forskudt på EDB-maskinerne, som derved bliver udnyttet på bedst mulige måde.

EDB eller kuglepen

Det er slet ikke så indviklet, som man for nogle år siden troede, at lære manden på gaden at benytte EDB. Det, man skal lære ham, er blot at køre i højre side af vejen. Vi kan sige til malermesteren med de to svende: Gå ned i Handelsbanken og tal problemerne igennem med debogholderikyndige mennesker der.

For manden selv er det ligegyldigt, om lønnen ordnes med EDB eller kuglepen. Han kan se, at han får en eller flere timers arbejde lavet for 2 kr. 26 øre.

Fuldmægtig S. Jönsson og prokurist N. P. Nielsen.

En ikke helt almindelig tjenesterejse foretaget fra City-Afdelingen af fuldmægtig S. Jönsson og artiklens forfatter, prokurist N. P. Nielsen.

PÅ KUNDEBESØG NORD FOR

Hos Danish Arctic Contractors

En af City-Afdelingens store kunder er entreprenørselskabet Danish Arctic Contractors, der med det amerikanske luftvåben har meget betydelige servicekontrakter vedrørende baserne i Thule og Sdr. Strømfjord på Grønland.

D.A.C. er et konsortium bestående af Dansk Entreprenørselskab Christiani & Nielsen A/S, Højgaard & Schultz A/S, A. Jespersen & Søn A/S, Kampmann, Kierulff & Saxild A/S, Monberg & Thorsen A/S og J. Saabye & O. Lerche A/S.

Det kan oplyses, at D.A.C. har ca. 1700 danske arbejdere og funktionærer beskæftigede på Grønland, heraf hovedparten i Thule og Sdr. Strømfjord. Til alle selskabets medarbejdere oprettes der lønkonti i City Afdelingen, og i de senere år har det været praksis, at repræsentanter fra City Afdelingen een gang om året, normalt i juli eller august måned, aflægger besøg på baserne med henblik på at give vore mange kontohavere de respektive steder mulighed for at rette personlig henvendelse til os.

Også i sommeren 1972 har vi foretaget denne rejse, der påbegyndtes tirsdag den 25. juli, hvor fuldmægtig S. Jönsson og undertegnede mødtes med ingeniør Andrew Koeffoed og regnskabschef F. Mohr, begge D.A.C., i Kastrup Lufthavn.

På Thule Air Base, Grønland

Med planmæssig afgang kl. 11,00 landede vi kl. 10,50 grønlandsk tid i Thule efter knap 5 timers behagelig flyvning med en af S.A.S.'s store D.C. 8 jet.

Thule Air Base er beliggende i den nordvestlige del af Grønland, ca. 1100 km nord for polarcirklen. Basen er beliggende i den inderste del af Wolstenholmfjorden, i et lavt kystområde, omgivet mod tre verdenshjørner af indlandsisen. Kun mod vest ligger fjorden, og også den er de fleste måneder om året dækket af metertyk is. I en kort periode midt på sommeren er isen væk, og så er der mulighed for at sejle helt til Thule. Disse måneder udnyttes naturligvis til at fragte nødvendige forsyninger til basen, blandt andet store mængder af olie og benzin.

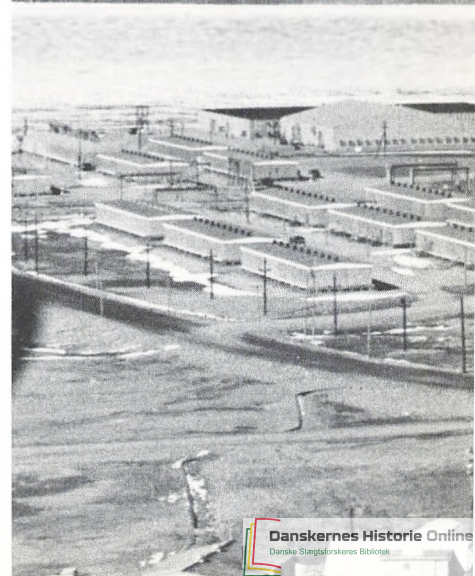
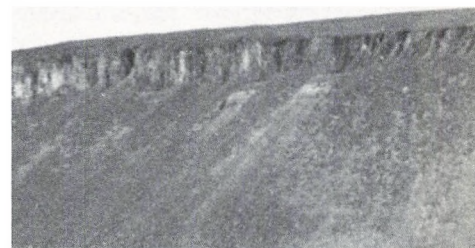
I dette polarområde er der i tiden fra april til august lyst døgnet rundt. Til gengæld ses solen ikke i månederne november-januar, og månederne februar og oktober er mørke det meste af dagen.

Naturkræfterne ikke til at spøge med

Temperaturen i sommermånederne ligger på ca. 0°C, og den gennemsnitlige daglige temperatur på årsbasis varierer mellem -8°C og -15°C. Måske ikke nogen imponerende lav temperatur, selvom der

naturligvis forekommer betydelige udsving, men i forening med de enorme vindhastigheder, der ofte forekommer på stedet, og som opstår overordentlig hurtigt, kan det være meget risikabelt at færdes udendørs – også om sommeren – hvis man ikke er forsvarligt påklædt.

Eksempelvis kan nævnes, at en temperatur på -9°C i forening med en vindhastighed på 65 km i timen vil give forfrysninger på ikke til-dækkede dele af kroppen – f.eks. ansigt og hænder – i løbet af 1 mi-

get begrænset, og dog ser man sne-spurve, polarræve og sneharer, men alle meget små og magre.

Et isoleret samfund i funktion

Selve basen er bygget op omkring en start- og landingsbane, der kan beflyves af alle i dag eksisterende flyvemaskinetyper. Basen består af et meget stort antal bygninger. Således ligger der omkring basens centrum 125 beboelsesbygninger, flere store hangarer, adskillige messehaller, en veludstyret gymnastik-

bestilles her, og priserne er lave, da der ikke normalt beregnes avance, ligesom varerne er told- og afgiftsfrie.

Basens primære opgave er i dag at fungere som støttebase for det store radarvarslingsanlæg B.M.E.W. S. Endvidere at fungere som vejr-observatorium og støttebase for en række videnskabelige og militære stationer i hele det arktiske område.

B.M.E.W.S., der er en forkortelse af ordene Ballistic Missile Early Warning System, er beliggende på en højderyg 25 km fra basen. Under vort besøg havde vi lejlighed til at se anlægget, der blev forevist os af det amerikanske selskab, I.T.T.'s stedlige chef – Al Brown –, der gav os en interessant og grundig rundvisning.

POLARCIRKLEN

nut. Når tillige tilføjes, at vindhastigheder på op til 165 km i timen forekommer, vil De forstå, at det er påkrævet med meget strenge sikkerhedsforanstaltninger ved færdsel udendørs, og at naturen behandles med respekt.

Jordbunden i området – der består af moræneler med grusaflejringer – er permanent frosset til en dybde af ca. 300 m og giver kun mulighed for meget begrænset vegetation, som mos og enkelte hårdføre blomster. Dyrelivet er også me-

sal med tilknyttet bowlingsbane, biblioteksbygning, biograf, kirke, hospital og postkontor.

Derudover består basen af et halvt hundrede køle- og lagerbygninger, flere elektricitets- og varme-centraler, et vaskeri og et bageri, begge med tilstrækkelig kapacitet til at betjene en mindre provinsby.

Basen er også forsynet med et indkøbscenter, det såkaldte Base Exchange, der drives af det amerikanske forsvars indkøbsorganisation. Varer af enhver art kan købes eller

Imponerende radaranlæg observerer satellitter

Radarstationen består af fire store, stationære radarskærme, hver skærm på størrelse med en fodboldbane. Derudover findes der en bevægelig radarskærm, den såkaldte »Tracker«, der også er af meget betydelige dimensioner. Sidstnævnte radarskærm er bygget ind i en beskyttende kugle, og for at give et begreb om størrelsesforholdet kan jeg nævne, at alene denne konstruk-

Thule Air Base.

tion har en højde svarende til et 15 etagers hus.

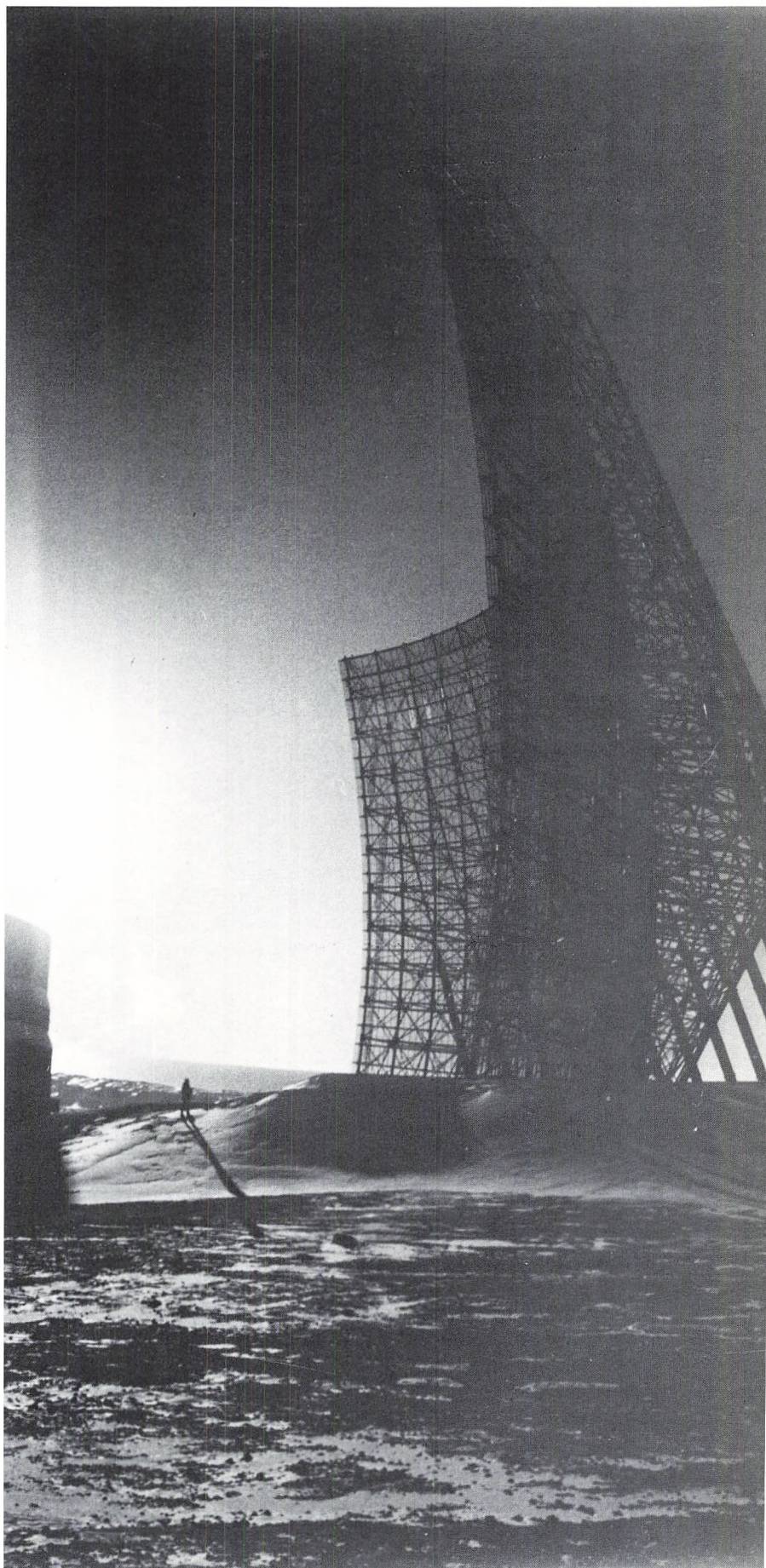
I samarbejde med 2 andre radarstationer, een i Canada og een i Scotland, begge dog af mindre størrelsesorden, er man i stand til at overvåge beflyvninger af den nordlige halvkugle, og dermed også i stand til at kontrollere den direkte rute, som eventuelle raketter vil følge over de arktiske egne til det nordamerikanske kontinent. Anlægget i Thule er så følsomt, at det er i stand til at registrere en genstand på een kvadratmeters størrelse i en afstand af 5000 km. Et system af computere gør det derefter muligt i løbet af brøkdeler af sekunder at beregne objektets kurs og hastighed, og for raketters vedkommende samtidig deres nedslagssted og virkningsområde.

I øjeblikket cirkulerer omkring jorden ca. 2500 objekter, der alle passerer B.M.E.W.S.-kædens varslingsområde. Det drejer sig om forskellige former for vejr- og kommunikationssatellitter, raketrester og andet, opsendt gennem årene, hovedsagelig af U.S.A. og U.S.S.R.

For at undgå falske alarmer, er det naturligvis nødvendigt at føre nøje regnskab med hvert enkelt objekt's position til enhver tid, hvilket er muligt ved hjælp af et omfattende databehandlingsanlæg, indstalleret på radarstationen. Ud over varslingsopgaven udfører B.M.E.W.S. altså også den meget vigtige funktion af ikke speciel militær karakter, at registrere alle objekter i cirkulation om den nordlige halvkugle.

Da alle civile og militære flyvninger i varslingsområdet på forhånd skal anmeldes og registreres af B.M.E.W.S., er man følgelig i stand til at identificere ethvert kendt objekt, der registreres på radar-skærmene. Er man det ikke, træder alarmen i funktion.

B.M.E.W.S. imponerer ved sin størrelse og teknik, opbygget og drevet under de vanskeligst tænkelige forhold. Radaranlægget er fortsat fuldt bemandet, døgnet rundt, og der foreligger intet tegn på, at der i dag eksisterer satellitter, der med hensyn til følsomhed kan erstatte radarstationen.

Radar-skærmen i BMEWS er af gigantisk format.

D.A.C.'s virksomhed

Hvordan kommer et civilt dansk firma ind i denne militære organisation, kan man spørge.

De danske firmaers tilstedeværelse på baserne beror på aftaler truffet mellem den danske og den amerikanske regering ved basernes etablering. Herefter har amerikanerne forpligtet sig til at lade visse opgaver på baserne udbyde i licitation til danske firmaer.

De opgaver, som D.A.C. varetager, er af meget forskellig art. Her skal eksempelvis nævnes: drift og vedligeholdelse af elektricitets- og varmecentraler, vedligeholdelse og eventuel udbygning af vejnet – en meget betydelig opgave med over 200 km vejnet –, vedligeholdelse af bygninger, transportopgaver – herunder regelmæssig bus- og taxakørsel, samt den meget betydelige funktion »Base Housing«, der omfatter forplejningen af hele basens civile og militære personale. Derudover varetager firmaet også opgaver som kommunikation, drift af reparationsværksteder til fly, biler og maskiner af enhver art, og driften af den stedlige lufthavn.

Arbejdsopgaverne spænder, som De kan forstå, meget vidt, og D.A.C. ansætter derfor personer med næsten enhver uddannelse, der rekrutteres fra hele Danmark.

Vor opgave

Indtjeningsmulighederne er særdeles gode, og skattefrihed efter 2 års ophold på Grønland lokker mange. Det er derfor personer med en betydelig opsparesevne, banken ad denne vej kommer i kontakt med, og på vore rejser forsøger vi, ved at arrangere foredrags- og filmsaftener, samt ved at give de ansatte mulighed for at træffe os, at vejlede på forskellige bankmæssige og økonomiske områder. På grund af basens begrænsede kommunikation med omverdenen, aviser modtages for eksempel kun hver 14. dag, er orienteringsbehovet meget stort vedrørende områder, der som det økonomiske er underkastet hyppige forandringer.

Vort program i år omfattede derfor også daglige »åbningstimer«,

hvor de ansatte i betydeligt omfang rettede henvendelse til os, ligesom vi afholdt to foredragsarrangementer, det ene suppleret med filmen »Tværs over Antarktis«. Vore foredrag omhandlede emner som: gældende indlånsrentesatser, opsparende ordninger, forrentningsmuligheder ved investering i obligationer, aktier eller pantebreve, lånemuligheder via aftalemæssige låneformer og mere individuelle, samt de faktorer, der lægges vægt på ved bevilninger af lån og kreditter.

Traveture på fuglefjeld og indlandsis

Vi opholdt os i Thule i en uge, og på grund af en overordentlig venlig og gæstfri behandling fra D.A.C.'s side, fik vi også lejlighed til at se lidt af den fantastiske natur, der omgiver baseområdet.

Vi var således på en udflugt ind på selve indlandsisen. På denne tur passerede vi den forladte lejr »Camp Tuto«, der i sin tid fungerede som forsyningslejr for den velkendte Camp Century, lejren der er nedgravet i selve indlandsisen, og som blev elektricitets- og varmforsynet via transportable atomreaktorer. I dag ligger lejrene forladte, og amerikanerne har kun taget det vigtigste udstyr med sig.

Endvidere var vi om søndagen på en heldagstur til et meget naturskønt område kaldet Fuglefjeldet, beliggende 1½ times kørsel fra basen i en terrængående vogn på meget dårlig vej efterfulgt af 1½ ti-

mes vandring i endnu mere ufremkommelig terræn.

Området ligger helt ude ved kysten, og på grund af særlige forhold er der på dette sted eksistensmulighed om sommeren for tusindvis af søkonger. Denne udflugt var så absolut den største naturmæssige oplevelse, vi havde under vort ophold.

Også i Sdr. Strømfjord

Som nævnt har D.A.C. også en hel del ansatte på basen i Sdr. Strømfjord, hvor firmaet varetager opgaver af samme karakter som i Thule.

Også Sdr. Strømfjord besøgte vi under vor rejse, hvor vi stort set gentog vort program fra Thule. Vort ophold her var dog ikke så langvarigt, og efter knap 14 dages ophold på Grønland rejste vi med den ordinære S.A.S. maskine direkte tilbage til København.

For imidlertid at fuldstændiggøre billedet af vore relationer til D.A.C.'s arbejdspladser på Grønland skal jeg afslutningsvis nævne, at selskabet i Marmorilik ved Umanak har en tredje stor arbejdsplads. Marmorilik vil være kendt fra dagspressen; D.A.C. opfører her selve malmudviklingsanlægget med tilknyttede boliger og diverse faciliteter til de ca. 250 arbejdere, det påregnes, at minen til sin tid skal beskæftige, når den kommer i drift. På dette tidspunkt vil D.A.C.'s opgaver være afsluttede i Marmorilik, idet selve minedriften skal varetages af Greenex A/S.

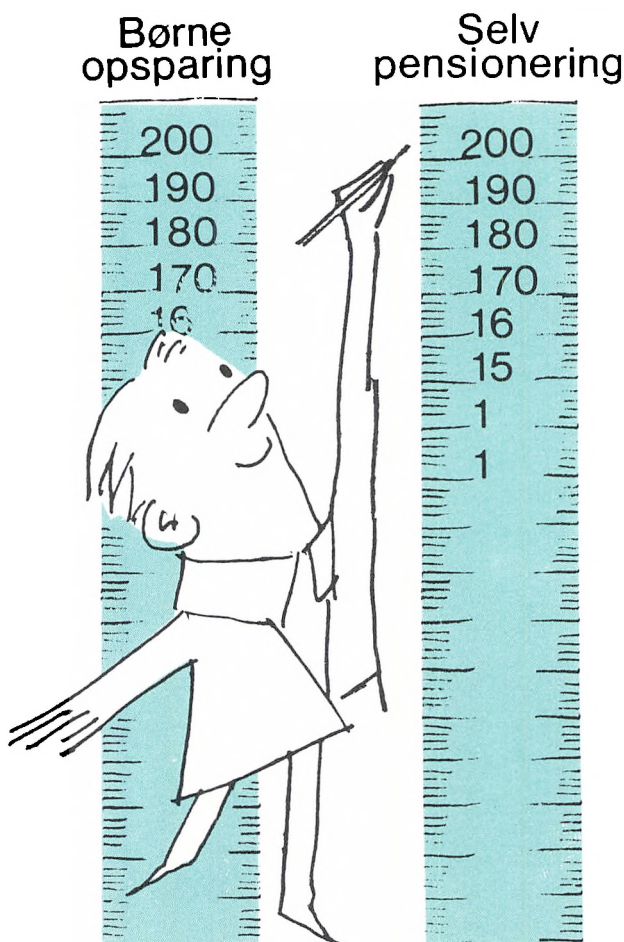

Da ULTIMOkampagnen var

Glimt af aktiviteterne rundt om i landet

Målet for den - næsten traditionelle - årlige kampagne for opsparing med skattelettelse var i 1972 for Handelsbanken som helhed at hæve vor markedsandel for børneopsparings- og selvpensioneringskonti.

Nåede vi det? Fuldmægtig Ulla Jervin, som har stået for Markeds-Afdelingens aktivitet i forbindelse med kampagnen, siger: Det spørgsmål får vi ikke besvaret, før de samlede tal for henholdsvis banker og sparekasser foreligger hen på foråret, men vi må konstatere, at langt de fleste afdelinger og filialer har nået de salgsmål, de satte sig ved kampagnens start.

Sådan bar de sig ad i Køge

Ved et besøg i Køge Filialen har frøken Jervin bedt filialen om at fortælle Vor Bank, hvordan man dér har grebet sagen an, og fuldmægtig Vagn Toftgaard Olsen, der har ledet kampagnen på stedet, beretter:

- Vi fulgte indbydelsen fra Konsulenttjenesten til at få en gennemgang af kampagneoplægget, og ud fra denne information og vore lokale forhold udfærdigede vi en tids- og handlingsplan for kampagneperioden. Vi anførte bl.a., hvornår der skulle sendes salgsbreve, af hvem og hvordan, hvornår der annonceredes dels på landsplan, dels i lokalblade, og først og fremmest planlagde vi information og instruktion af samtlige medarbejdere, såvel i Køge som i vore 8 kontorsteder. Vi har altid lagt hovedvægten på det personlige salg, og så må varekundskaben være i orden.

Vor kontobestand af private kunder er stor, men vi prøver at kende kunderne og behandle dem sådan, at de føler sig som mennesker og ikke som numre. Det er vel nok det vigtigste ved alt salgsarbejde. I øvrigt har vi haft glæde af det kursus i kundebetjening, Konsulenttjenesten har gennemført her i Køge. Man bliver jo ikke ekspert på 3×1 time, men vi har lært hinanden bedre at kende og har fået mange nye ideer.

Planen har været en god støtte for os, men vi havde for lidt tid til at udarbejde den. Et ønske til fremtidige kampagner: Lad os få oplægget blot 8 dage tidligere!

Vedrørende kampagnearbejdets indpasning i det daglige arbejde skal siges, at december jo er en travl måned, så kampagnen krævede en ekstra indsats af alle, og først og fremmest af vore dygtige medarbejdere i indlån.

De har gjort et strålende stykke arbejde - som altid, må jeg tilføje - og har givet sig tid til at tale med den enkelte kunde, selv om det betød, at der var arbejde, der hobede sig op til efter lukketid. Men naturligvis

over os

gav kollegerne en hånd med, hvor de kunne – det var jo netop formålet med at orientere alle om, hvad der skulle foregå, og hvordan vi skulle gribe det an.

Nu er kampagnen slut, men vi er i fuld gang med udarbejdelse af en »helårskampagne« for salget af børneopsparing og selvpensionering og regner med fortsat tilgang af nye konti. Det er jo ordninger, der kan »sælges« hele året; hvad børneopsparing angår, er der jo en aktuel anledning til at gøre noget særligt hvert kvartal, når der udbetales børnetilskud, og selvpensionering har vist sig at have langt større muligheder, end vi troede.

Her falder filialdirektør Larsen ind i samtalen: – Ja, jeg mener også, det er uhyre let og taknemligt at »sælge« disse ordninger, og det er min erfaring, at langt de fleste kunder er glade for vejledning med hensyn til, hvordan de kan spare i skat.

Direktør Larsen bemærker iøvrigt tørt: Vi er såmænd selv ikke særlig imponerede over vort gode kampagneresultat. Vi har tidligere som provinsbank placeret os som nr. 2 på landsbasis med hensyn til oprettelse af indexkontrakter, så vi har før prøvet at gøre en ekstra salgsindsats.

Fra det sydøstlige område

Vor Banks lokale komiteemedlem filialdirektør Tromholt Christensen, Nakskov, fortæller: Kampagner i forbindelse med aktiviteten omkring skattebegunstigede opsparingsformer i årets sidste måned er efterhånden et fast indslag for medarbejderne.

Kampagnen varierer fra enhed til enhed på baggrund af beliggenheden – de forhåndenværende muligheder – fantasien og ideerne hos den enkelte – men gennem Markeds-Afdelingens oplæg og beredvillige støtte giver den enkelte enhed aktiviteten et særligt præg – skal vi sige et ekstra krydderi – således at kampagnen »skræddersyes« til de lokale forhold, giver anledning til presseomtale og placerer enheden »midt i billedet«.

Dette ekstra krydderi – hvordan opstår ønsket om at bruge det? – Mon ikke det er sådan, at skjulte reserver er aktiveret gennem OU-kurser, gruppemøder, målsætning og planlægning, og een ting er sikkert – udover øget indlånstilgang giver aktiviteten den enkelte medarbejder en personlig glæde – man er med – man gør noget – man er engageret.

Lad os nu se på, hvad der er sket rundt omkring.

I Korsør Filialen holdt man julehalløj. Lokalhistorisk Arkiv i Korsør samler bl.a. film med lokale begivenheder, og assisteret af den lokale filmfotograf K. B. Rasmussen blev der optaget en kortfilm af byens borgere, der var inviteret til kaffebord med julesmåkager i filialen. Hvad snakkede man om sådan en dag – ja, hvad var mere naturligt end skattebegunstigede opsparingsformer.

Ja – nisserne var kommet til Korsør – til gengæld blev de »derhjemme« i Vordingborg – skrev det lokale dagblad i en artikel, som bl.a. omtalte Vordingborg Filialens børnearrangement med film – men det er nu en anden historie, som ikke kan lastes filialen. Prins Jørgen Garden med deres røde uniformer stjal billedet på marchen gennem Algade, men ved Handelsbanken stoppede

Livligt benyttet børneparkering i Kalundborg Filialen.

I Korsør Filialen hygger de to »nisser«, assistenterne fru Anette Christensen og fru Birthe Thorup om en kunde sammen med filialdirektør E. Wulff.

folk op og dannede opløb. Hvorfor – jo – Søren Spætte huserede i Vordingborg Filialen, mens en lille dreng var meget ked – hans far havde lovet ham, at han skulle få nissen at se. Fuldmægtig A. Gøttsche havde iøvrigt lagt stor energi i hele arrangementet omkring Vordingborg Filialens filmsforevisning.

I Kalundborg Filialen forestod fuldmægtig, fru Inge Grobb et arrangement med børneparkering søndag for jul. Der blev vist film – uddelt balloner og juleknas, og der var stor trængsel ved farve- og klip-

pebordene. De lokale dagblade omtalte – ihukommende byens kirke-tårne – arrangementet som »5 tårnet service« fra Kalundborg Filialens side.

Spot på enkelte begivenheder – det er umuligt at få alle med – men der har flere steder været arrangeret børnekonkurrence om selvpensionering og børneopsparing, der er skabt »atmosfære« for kunderne – og først og fremmest snakket opsparring, og jeg tror, jeg tør sige, at december – udover at være en travl måned i alle måder – også har været en måned, der har givet inspiration og ideer til nye aktiviteter i fremtiden, slutter direktør Tromholt Christensen.

Eksempler allevegnefra

Aalborg Filialen indrettede fra omkring midten af december og måneden ud i et hjørne af banken – lige op ad kassen – et salgsbord for de skattebegunstigede indlånsformer. Dette salgsbord gav sammen med en øget salgsindsats ved skranken og i telefonen en tilgang i december måned på over 200 nye særlige indlånskonti og blandt andet en tredobling af antallet af selvpensioneringskonti.

Fra Fyn berettes om, at flere odenseanske pengeinstitutter fejrede fandens fødselsdag ved at byde publikum på kaffe, og De kan her se, hvorledes Odense Filialen – og ultimokampagnen – var med i dette billede. Billedet fra Tarup Center Afdeling illustrerer en god og typisk kampagnesituation, som utvivlsomt kunne være hentet fra en hvilken-somhelst anden Handelsbanken i december.

I Haderslev Filialen var fru Schrøder ophavs dame til den friske ide, som fremgår af billedet. Tolv medarbejdere – eller rettere elleve + en medarbejders datter – udtalte sig om, hvorfor netop de selv havde gjort brug af de skattebegunstigede opsparingsformer.

Som sidste eksempel skal nævnes Randers Filialen, hvor man havde opført en spændende julehytte med det tillokkende navn »Skattely«, hvor kunderne over en kop kaffe fik orientering om de skattebegunstige-

I Sønderborg Filialen blev der oprettet mange konti i forbindelse med dette hyggelige arrangement.

Medarbejdernes argumenter skåret ud i pap og slået fast – på søjlerne i Haderslev Filialen.

Spar i skat i Aalborg Filialen – assistent Ole Nielsen orienterer.

de opsparingsformer. Fingernemme medarbejdere havde hængt juleuroer op, og børnehavekunder havde hjulpet med at pynte juletræer og udstillingsmontrer. Det kan tilføjes, at filialen havde et meget vellykket arrangement i kampagnens spor, idet man indbød medarbejderne med ægtefæller og børn til en festlig lørdagskomsammen i den jule- og kampagnesmykkede filial.

Optakt til næste runde

I forbindelse med afslutningen af ultimokampagnen 1972, og som en naturlig optakt til markedsaktiviteterne i 1973, er konsulenttjenesten i slutningen af januar gået i gang med møder med MK-medarbejderne landet over, hvor man, mens dette skrives, drøfter kampagnens forløb: Hvorfor blev resultaterne sådan? – Hvad lærte vi? – og naturligvis: Hvad gør vi i foråret 1973!

Glade medarbejderbørn invaderer kampagnerangementets børnekrog en decemberlærdag i Randers Filialen.

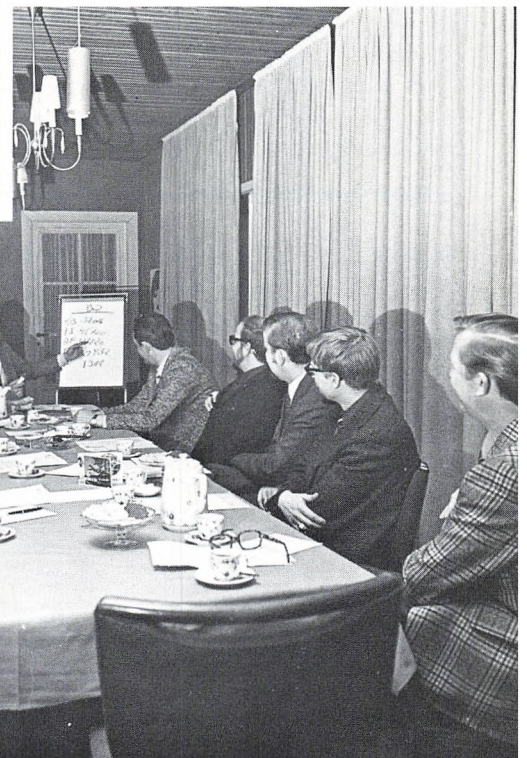

Assistent K. Nielsen ved kampagnebordet i Tarup Center Afdeling – mon ikke det drejer sig om børneopsparing?

Fyns Tidende bragte dette billede med teksten: Her skænkes der skattebegünstiget kaffe i Handelsbanken i Odense.

Erfaringsudveksling mellem en række MK-medarbejdere ved møde i Farum 23. januar under konsulent Stig Ingerslev-Nielsens ledelse.

Olsen-banden går i Handelsbanken

Igennem mange måneder har Olsen-bandens sidste film gået over landets biograflærreder. Nordisk Films Kompagni har oplevet en af sine allerstørste succeser. Olsen-bandens store kup i Erik Ballings instruktion er ikke

alene Nordisk Films store kup – men også Handelsbankens. Vi er nemlig meget stærkt med i billedet. På en meget fornøjelig måde inddrages vi i handlingen – for hvem andre end Handelsbanken kan have 4 millioner i gode danske pengesedler kørende rundt i en pengebil?

Bro bro brille med filialdirektør Arne Christensen som sidstemand.

Lillejuleaften i Aalborg

Formentlig inspireret af det julepyntede banklokale havde Aalborg Filialen arrangeret juletræsfest for medarbejdernes mindre børn.

Fuldmægtig Henrik Zeeberg var julemand og assistent Annie Sandager Pedersen nissepige, mens den for nylig til Arbitrage Afdelingen »eksporterede« kollega Erik Sommer Andersen sørgede for det musikalske. Og mens disse tre underholdt og legede med børnene på festlig vis, hyggede de voksne sig sammen over en gløgg. Hos store som små var der almindelig glæde over arrangementet.

Fynsk kollegas redningsdåd på Grønland

Engang i efteråret bragte det fynske dagblad Morgenposten under rubrikken »Vi sportsfiskere« referat af en fisketur til Grønland, arrangeret af klubben Fynske Lystfiskere.

Assistent Bjarne Ratzer, Tarup Center Afdeling, reddede på denne tur en gammel grønlænder fra druknød, og herom skriver bladet under overskriften »Ung Odensefiskers ubemærkede redningsdåd«:

Men turens mest bemærkelsesværdige begivenhed indtraf nu alligevel først under opbruds-travilheden på kajen i Narssak, mens man stod og ventede på båden, der skulle sejle selskabet til flyvepladsen.

Blandt de ventende var en ung odenseaner, den 21-årige Bjarne Ratzer, Dragebakken 537. Han stod nærmest, da en gammel grønlænder nøjsommeligt trængte sig igennem for at komme ned til sin kajak. Grønlænderen sejlede en snes meter ud og vendte kajakbunden i vejret. Ratzer fandt først manøveren imponerende i betragtning af mandens alder. Lidt efter dog også lovlig imponerende — eftersom kajakmanden nemlig stadig ikke kom på højkant. Og pludselig stod det den unge fynbo klart, at noget var galt. Uden betænkning sprang han på hovedet i det iskolde vand, svømmede ud og fik grønlænderen — der var bevidstløs! — halet løs og bjærget i land, hvor det hurtigt lykkedes at bringe den gamle mand til bevidsthed og redde hans liv.

Men et par minutter efter dukkede rutebåden op, og i samme øjeblik skulle alle ombord samtidig. Alt blev udvisket og glemmt i travlheden.

Port.

Vi har bedt Bjarne Ratzer om at fortælle lidt fra hans fisketur på Grønland, og her er hans beretning:

Som medlem af Fynske Lystfiskere havde jeg meldt mig til en af foreningen arrangeret grønlandstur i sommeren 1972. Vi fløj fra Billund med Icelandair via Keflavik på Island til Narssarsuaq i Sydvestgrøn-

land, en flyvetur på ca. 6 timer. Efter ankomsten til Narssarsuaq, hvor vi straks kunne mærke den kolde bidende vind i vore ansigter, sejlede vi 3 timer med rutebåden »TATERAK« til Narssaq, hvor vi opholdt os et par dage i en typisk grønlandsk by.

Derefter gik turen med »POLAR-PAX« gennem isfyldt farvand til den endelige fiskeplads ca. 50 km. fra Narssaq.

Her slog vi vore små telte op på de mosklædte klipper dybt inde i en af de helt øde fjorde, og i den følgende uge levede vi et primitivt, men spændende lejrtilværelse i den storslåede grønlandske natur.

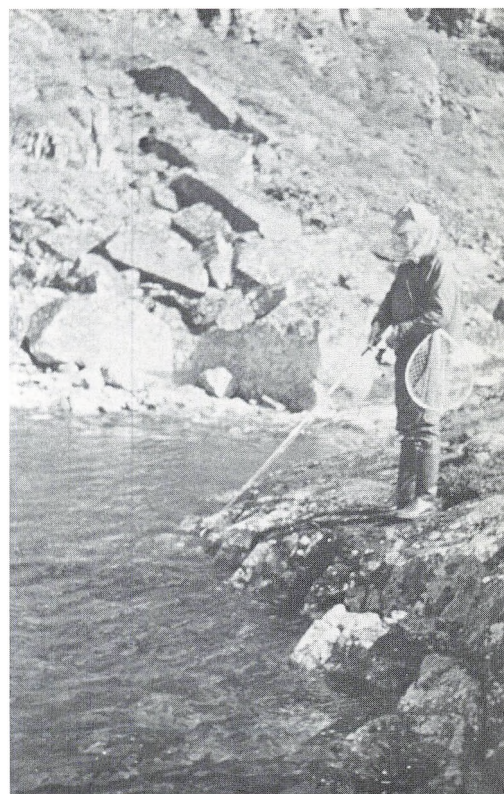
Om dagen fiskede vi i de krystalklare elve og søer, som vrimlede med fjeldørreder, eller gik på fjeldvandring. Vi fangede mange fisk og fik hver dag gravad eller røget laks foruden den medbragte konserver, som vi tilberedte over små primusapparater. Vand hentede vi fra en af de iskolde små kilder, som løb i en dal nær lejrlpladsen.

Det grønlandske vejr kan være meget lunefuldt, vi oplevede både nattefrost, heftige storm, tåge og regn, og den sidste nat i lejren havde vi det frygteligste storm- og regnvejr. Hele natten gik med at holde på teltene og binde de knækkede barduner, som vi havde bundet til store sten, sammen igen. I vores telt, som var placeret mest udsat, lå

Teltet, som jeg delte med to andre — den ene var iøvrigt en af vore kunder her i Tarup Center Afdelingen.

der flere centimeter vand, og hen på morgenen faldt det helt sammen, hvorefter vi skyndte os at pakke sammen for derefter at vente på båden, der skulle sejle os tilbage til Narssaq, hvor vi igen opholdt os et par dage, inden turen gik til Narssarsuaq og videre med fly til Billund.

Når jeg bagefter tænker tilbage på turen, kan jeg kun sige, at trods det uberegnelige vejr og de mange strabadser, som turen bød på, har det været en fantastisk og uforglemmelig tur, og alt dette fik vi »foræret« for kun kr. 1.200,—.

Venlig nabo reddede situationen

Natten mellem den 27. og 28. december brændte Vejlbj Afdeling, Aarhus som følge af en kortslutning i de elektriske installationer.

Det var et lidet opmuntrende syn, der mødte afdelingens bestyrer, Sv. Aa. Jensen (nu Lilletorv), da han lidt over midnat tog skaderne i øjesyn.

Vejlbj Afdeling 28. december 1972 kl. 00.10: Falck rydder op.

Kl. 00.15: Maskinerne er reddet fra ilden, men ødelagt af vand, konstaterer bestyrer Sv. Aa. Jensen.

Alt blev imidlertid sat ind på at klare situationen, så kunderne ikke skulle gå forgæves næste morgen. Ved venlig imødekommenhed fra afdelingens nabo, Bischoff Andersen A/S, blev et udstillingslokale stillet

til disposition, diverse inventar og maskiner blev i hast »skrabet sammen« – og med kun godt en halv times forsinkelse var afdelingen i stand til at åbne for kunderne!

Kl. ca. 10.05: Banken åbner for kunderne i lånt lokale.

Hans Jensen, Grethe Nedergaard og Gørt Frydenlund, Odense Filialen, samt instruktøren, konsulent Mads Madsen, ser på løsningen af en gruppeoppgave.

Kunden i centrum

Handelsbankens kundebetjeningskursus er i fuld gang over hele landet i denne tid.

Hundrevis af vore medarbejdere fra filialdirektører til elever diskuterer kunders behov, salgsteknik, salgsanalyse og kundepsykologi.

Meningerne brydes i frokoststuer, mødeværelser og i undervisningscentre, og overalt får kurset en god modtagelse. De tilhørende kursusvurderingsskemaer viser da også, at langt de fleste mener at få et godt udbytte af kurset. M.M.

Bestyrer O. Mortensen, fru Inge Skipper og fru Jonna Knudsen, da de lukkede Vollsmose Afdeling.

Farvel til to afdelinger - men ikke til deres kunder

Som led i bankens rationaliseringsbestræbelser nedlagdes Vollsmose Afdeling under Odense Filialen den 15. november og Rutebil Station Afdeling under Randers Filialen den 15. december 1972.

Af disse to billeder ses, at der selv i de sidste dage før lukningen var smil på læberne begge steder – og det var ikke uden grund. Ved energisk og dygtig indsats fra de to hold var det lykkedes at overføre næsten alle konti til henholdsvis Skibhusvej Afdeling og Randers Filialen. Hertil flyttedes også indtil videre samtlige medarbejdere fra de to nedlagte afdelinger, for at de flyttede kunder skal føle sig hjemme i deres »nye« Handelsbank.

De fire afhoppere fra Rutebil Station er nu at finde i Randers Filialen – fra venstre assistent Hanne Skouboe Rasmussen, elev Eva Olesen, assistent Frands E. Jacobsen og Rutebil Stations daglige leder Bent B. Olufsen.

Den Kongelige Grønlandske Handel i Aalborg

Den 1. december kunne Den Kongelige Grønlandske Handel tage 1. etape af det nye transportanlæg i Aalborg i brug. Udflytningen fra København har medført, at en del ansatte er flyttet til Aalborg, og i denne forbindelse har vor Aalborg Filial været i aktion og har fået mange nye kunder.

Udflytning af »Handelens« transportafdeling blev besluttet af folketinget i 1970 som led i egnsudviklingspolitikken. Aalborgs sejr i hård konkurrence med bl. a. Esbjerg og Hænsthholm skyldes nok delvis kommunens tilbud om for egen regning at opføre de nødvendige lager- og administrationsbygninger for at leje disse til »Handelen«. Kommunen har endvidere opført et nyt havneanlæg ved udmundingen af Romdrup aa ca. 10 km øst for Aalborg på det sted, hvor elementerne til Limfjordstunnelen i sin tid blev støbt med betydelig uddybning af fjorden.

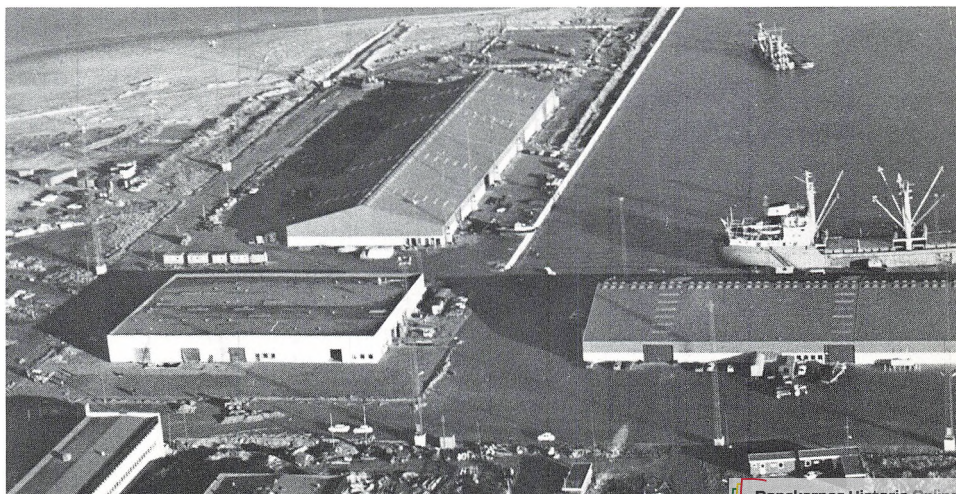
Aalborg Filialen så naturligvis i udflytningsprojektet en chance for at få udvidet kundekredsen, og man tog fat herpå, så snart man havde fået direktionens accept på at kunne medvirke til en løsning af de økonomiske problemer, som en sådan udflytning medfører for den enkelte ansatte. Filialens medarbejdere har virket som rådgivere på mangfoldige områder med hensyn til køb af hus, opsporing af grunde m. v. Som regel

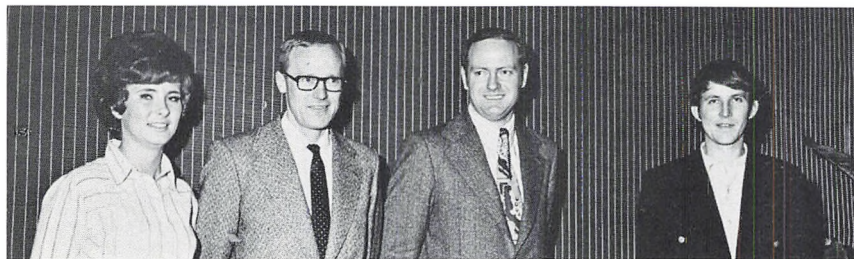
kunne »Handelens« medarbejdere kun komme til Aalborg i weekenden, og i 3-4 måneder i sommeren 1972 havde filialen stillet 1-2 medarbejdere til rådighed på et eller andet tidspunkt hver weekend.

Det har været en morsom opgave, og det er lykkedes os at få hovedparten af de udflyttede medarbejdere som kunder.

Knud Olesen, Aalborg

KGH havnen ved Aalborg.

De stilige badminton-spillere med en kvindelig »first string«.

HIF præsenterer årets mestre på Uglemose

HIF vandt i 1972 unionsmesterskaber i fodbold, badminton og atletik. En aften i december dannede Uglemose rammen om et stilfuldt arrangement, hvor man på tur fik mestrene hyldet.

Som underholdning var der film fra atletikfolkenes Londontur – den var så god, at man måtte vise den 2 gange – samt et meget charmerende foredrag af den søde Annelise Dam Olesen fra Danmarks olympiske hold.

Det barske fodboldhold.

6 søde fodbold damer, fra det hold, der vandt A-rækken.

HIF'er formand for KFIU's atletikafdeling

Københavns Funktionær Idræts Union har som formand for sin atletikafdeling nyvalgt Lene Ingemann, Jubilæumssekretariatet, efter Jørgen Nielsen, Bikuben, som havde ønsket at trække sig tilbage.

I HIF er Lene Ingemann »et kendt ansigt«, der blandt andet i de

seneste år sammen med Jørgen Pedersen har gjort en energisk indsats for gennemførelse af idrætsmærkeprøver for Handelsbankkolleger i Storkøbenhavn.

De gør noget ved det i HIF, Odense

Lørdag den 13. januar havde H.I.F., Odense, arrangeret en træningseftermiddag i den nye Næsby hal med fodbold og håndbold for alle i banken, og der blev trænet på livet løs af både damer og herrer.

Der var humør over feltet, og dette gjaldt ikke mindst under afviklingen af en trekantssmatch mellem Tarup Afdeling, Næsby Afdeling og Ud-lån, Vestergade – med piger på holdene, bestyrerne Bender og Bossen samt fuldmægtig Lauesen som ivrige aktivister, og bestyrer Sommerlund og K. E. Erichsen fra Rejserevisjonen som dommere. De sidstnævnte

havde i det for dem helt nye job en god støtte i konsulent Mads Madsen, der som overdommer i bedste Gunnar Nu-stil via højtaleranlægget gjorde sit til, at der hele tiden skete noget.
K.

Velkommen til Sønderborg

Lørdag den 10. marts 1973 løber den årlige badmintonmatch København- Provinsen af stabelen, og HIF-Sønderborg indbyder alle, såvel elitespillere som nybegyndere, til at deltage i dette gigantstævne og samtidig se og opleve den skønne del af Danmark, der betegnes SØNDERJYLLAND.

Så hvis du ikke har meldt dig, så er det sidste frist i dag.

Vi gør lige opmærksom på vore lempelige toldrestriktioner – så husk passet.

Med sportslig hilsen og på gensyn
H.I.F. SØNDERBORG

Eksaminer

Bestået handelsmedhjælpereksamen

Bjarne Allerøllie, Sønderborg
 Kirsten Blanche Christensen, Gammeltorv
 Marianne Christiansen, Godthåb
 Edith Frederiksen, Augustenborg
 Anette Hansen, Bellaahøj
 Steen Ryan Hansen, Kultortv
 Birgit Hemmingsen, Store Kongensgade
 Anne-Marie Hennings, Tarup
 Annie Jensen Kongelundsvej
 Ejner Jepsen, Brønshøj
 Hilbert Kronborg Jensen, Næstved
 Salli Mette Korup, Svanemølle
 Mia Rosa Kragh, Nørrebro
 Gerda Flørnæs Kristensen, Nørrebro
 Torben Aage Erik Larsen, Nærum
 Mogens Bjarne Madsen, Lyngbyvej
 Janne Mortensen, Mimersgade
 Dagfinn Munck Folehave
 Ole Møller-Kristensen, Vejlbj
 Anette Nielsen, Tranegårdsvej
 Lis Joan Nilsson, Bredgade
 Ole Nygaard, Bredgade
 Kirsten V. Olesen, GammelKongevej

Erika Paulsen, Sønderborg
 Bodil Pedersen, Grindsted
 Einer Kent Petersen, Sølvortv
 Birgitte Poulsen, DTH
 Susanne M. Roed, Arhusgade
 Vivi Stjer, Charlottelhøj
 Arne Enok Sørensen, Frederiksberg Hospital
 Sarah F. Thomsen, Sølvortv
 Søren Torsbakke, Sølvortv
 Birgitte Tved, Store Kongensgade
 Jane Vadum, Gammelortv
 Mikale Ørum, City-Afd.

PERSONALIA

Forflytninger

fuldmægtig Elo Roger Henriksen
 fuldmægtig Per Wulff
 fuldmægtig Ole Petersen
 fuldmægtig Ib Helmer Selne
 kasserer fru Jenny Herløw
 fuldmægtig Benny Jensen
 fuldmægtig Leif Ludvigsen
 fuldmægtig Finn Larsen

fra
 Skodsborg Afdeling
 Air Terminal Afdeling
 Nykøbing Fl.
 Tingbjerg Afdeling
 Valby Afdeling
 Taastrup Afdeling
 Nordhavn Afdeling
 Søborg Afdeling

til
 Store Kongensgade Afdeling
 Hovedsædet
 Hovedsædet, Markeds-Afdelingen
 Hovedsædet
 Hovedsædet
 Hovedsædet
 Hovedsædet
 Hovedsædet

Frøken Magnhild Jacobsson

Magnhild Jacobsson afgik ved døden den 26. november i en alder af 72 år.

Magnhild Jacobsson blev ansat i bankens hovedsæde i 1938, og arbejdede her indtil 1951, da hun forflyttedes til Store Kongensgade Afdelingen, hvor hendes opgave blev at passe omstillingsbordet.

Magnhild Jacobsson var med sit dannede og kultiverede væsen den perfekte telefon-dame, der var meget afholdt af kunderne, ligesom hun var meget vellidt af sine kolleger på grund af sin venlighed og sit gode humør. Desværre måtte hun i 1964 fratryde sin stilling på grund af alvorlig sygdom.

Vi vil altid mindes hende med taknemmelighed. S.B.

Pens. filialdirektør Peter Juhler

Tidligere filialdirektør Peter J. Juhler døde den 17. december.

Peter Juhler, der blev 75 år gammel, fødtes i Varnæs ved Aabenraa og fik efter eksamen fra den daværende realskole i Aabenraa ansættelse i Schleswig-Holsteinische Bank.

Ved Handelsbankens overtagelse i 1920 af Schleswig-Holsteinische Banks afdelinger i Sønderjylland ansattes Peter Juhler som assistent i Aabenraa filialen. Allerede i 1927 - altså som 30-årig - udnævntes han til leder af Graasten filialen, og i 1934 kom udnævnelserne til filialdirektør i Aabenraa, hvor direktør Juhler har gjort en betydningsfuld indsats, indtil han pensioneredes i 1964.

Direktør Juhler havde som de andre af hans nu afdøde sønderjydske kolleger oplevet kriseårene sidst i 20'erne og først i 30'erne, som blev særligt mærkbare herne. Erfaringerne fra disse år, der også bragte Handelsbanken tab og problemer, har sikkert været stærkt medvirkende til, at den dygtige bankmand i årene derefter var den kollega, vi altid med udbytte kunne henvende os til og modtage råd fra. Råd, der var præget af ansvarfølelse og nøgternhed.

Peter Juhler var en beskedne mand, men de, der lærte ham at kende, privat som i banken, værdsatte ham og så i ham den markante personlighed, han var.

Vi yngre kolleger herne har særlig grund til at sige Peter Juhler tak for, at han så stærkt gik ind for at vedligeholde en nær kontakt mellem de sønderjydske filialer.

Uden for banken var Peter Juhler bl. a. i en lang årrække kasserer i Sønderjydske Hjælpefond, der har Dronning Ingrid som protektrice, og formand for Union, Korn- og Foderstoffimport A/S i Aabenraa. Næsten indtil sin død var han tillige medlem af bestyrelsen i det i 1959 oprettede Sønderjyllands Investeringsfond, hvis indsats og formidlende virksomhed i egnsudviklingsøjemed er kendt og værdsat i hele landsdelen, og hvor man havde den største gavn af Peter Juhlers store viden og indsigt.

C.L.

Fhv. elektriker Emil Søndergaard

Den 21. december 1972 døde Emil Søndergaard, næsten 88 år gammel.

Søndergaard kom som helt ung i elektromekanikerlære hos Laur. Knudsen (LK-NES) og var derefter nogle år i »Dansk Riffelsyndikat« i Frihavnen.

I 1933 blev Søndergaard ansat i Handelsbanken, Teknisk Afdeling, hvor han virkede i 25 år og med stor dygtighed og flid udførte mange forskellige opgaver.

Mange vil mindes Søndergaard for hans hjælpsomhed og gode humør.

Æret være hans minde.

D.

Assistent fru Lissi Hougaard Henriksen

Assistent fru Lissi Hougaard Henriksen er den 25. december 1972 efter en alvorlig operation afgået ved døden kun 47 år gammel. Fru Lissi Henriksen var en af de medarbejdere, der fulgte med, da Københavns Handelsbank i 1970 overtog Købmændsbanken i Bagsværd.

Det sørgelige budskab blev af alle, der kendte fru Henriksen, modtaget med oprigtig sorg. Hun nød en enestående tillid overalt, hvor hun kom frem, hos kundekredsen, hos kolleger og medarbejdere.

Hun var respekteret og afholdt af alle, hvorfor hendes altfor tidlige død efterlader et stort tomrum hos hendes nærmeste, blandt hendes mange venner og ikke mindst hos hendes kolleger i banken.

Vi vil savne hende og udtrykker et æret være hendes minde.

ed.

Orla Hanson

Orla Hanson, EDB-Produktion, døde den 13. januar 1973, 64 år gammel efter længere tids svagelighed.

O. Hanson havde kun været ansat i banken i nogle få år, dels i Afregnings-Afdelingen og dels i EDB-Produktion, hvor vi lærte at sætte pris på hans hjælpsomme og venlige væsen.

K.

Pens. kontorchef Ulrik From

Den 27. november 1972 modtog vi i Gammelortv Afdeling den sørgelige meddelelse, at pensioneret kontorchef, cand. jur. Ulrik From den 25. november var afgået ved døden 72 år gammel. Afdelingens personale havde haft den glæde en måned forinden at se Ulrik From i fuld vigør til afdelingens personalefest, hvorfor hans død virkede endnu stærkere på os.

From blev ansat i banken i 1920. I Hovedsædet var han i flere perioder beskæftiget i Låneafdelingen. Herudover har han gjort tjeneste i Amagerortv og Hellerup Afdeling og 14 år som bestyrer i Bernstorffsvej Afdeling. I 1959 kom Ulrik From til Gammelortv Afdeling, hvorfra han pensioneredes i 1967 efter lang og trofast tjeneste i banken.

Oftentimes faldt pensionisten Froms vej forbi Gammelortv Afdeling, og humøret var altid højt. Hans største glæde var at fortælle os yngre kolleger om de »gamle« dage i banken, og hans beretninger viste os, at hans hukommelse ikke var svækket med alderen.

Vi vil mindes Ulrik From som et nobelt menneske og en virkelig fin kollega.

O.S.

6. marts
fuldmægtig
Carl Wulff-Hansen,
Afregnings-Afdelingen,
Hovedsædet

25. april
bestyrer
Valdemar Rasmussen,
Højbjerg Afdeling,
Aarhus

1. juni
fuldmægtig
Kai Spiir Schoubye,
Afregnings-Afdelingen,
Hovedsædet

1. april
bankbetjent
Børge Chr. Jensen,
Betjent-
administrationen,
Hovedsædet

1. maj
bestyrer
E. Teilmann Sørensen,
Juelsminde Afdeling,
Horsens

1. juni
fuldmægtig
Jens Peter Sørensen,
Store Kongensgade
Afdeling

JUBILÆER

1. marts
bestyrer
C. Eckardt,
Klampenborg Afdeling

1. marts
fuldmægtig
frk. Lilli Anni Hansen,
Amagertorv Afdeling

1. april
fuldmægtig
fru Edith Nørgaard,
Graasten

1. april
vicedirektor
H. C. Østergaard,
Hovedsædet

1. maj
prokurist
Kjeld Østergaard,
Odense

1. maj
bestyrer
L. Byllemos,
Borups Allé Afdeling

1. maj
kontorchef
Knud E. Bojsen,
Udlands-Afdelingen,
Hovedsædet

18. maj
assistent
fru Ingrid Baadsgaard,
Afregnings-Afdeling,
Hovedsædet

1. juni
assistent
fru Esther Petersen,
Køge

1. juni
fuldmægtig
Carl Anker Jørgensen,
Juelsminde Afdeling,
Horsens

3. juni
bestyrer
Hardy Sørensen,
Air Terminal Afdeling

udnævnelser

Fuldmægtig Erik Gløe (42), Odense, er udnævnt til bestyrer af Munkebo Filial pr. 1. december 1972.

Assistent Steen Fich Andersen (26), Hørsholm, er udnævnt til daglig leder af Grantofte Afdeling pr. 1. december 1972.

Kontorchef Sv. Dokkedal Petersen (54), Oplysnings-Afdelingen, Hovedsædet, er udnævnt til souschef ved Roskilde Filial pr. 15. december 1972.

Fuldmægtig Curt Evald Pedersen (37), Nørre Allé Afdeling, er udnævnt til souschef ved Nørre Allé Afdeling pr. 1. januar 1973.

Assistent John Månsson (34), Nørre Allé Afdeling, er udnævnt til kasserer ved Nørre Allé Afdeling pr. 1. januar 1973.

Assistent Ole Rasmussen (26), Nordhavn Afdeling, er udnævnt til kasserer ved Nordhavn Afdeling pr. 1. januar 1973.

Fuldmægtig Bent E.G. Meier (41), Sønderborg, er udnævnt til kasserer ved Sønderborg Filial pr. 1. februar 1973.

Assistent John Holst (28), Juelsminde Afdeling, Horsens, er udnævnt til kasserer ved Kolding Filial pr. 1. februar 1973.

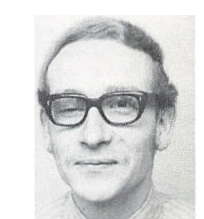
Bestyrer Jørgen P. Christensen (39), Nørre-Alslev Filial, Nykøbing Fl., er udnævnt til filialdirektor ved Nakskov Filial pr. 1. september 1973.

Assistent Mogens Haggren (26), Air Terminal Afdeling, er udnævnt til fuldmægtig og souschef ved Air Terminal Afdeling pr. 16. januar 1973.

Assistent Erik Nathan (27), Osborne Afdeling, er udnævnt til fuldmægtig og daglig leder af Tingbjerg Afdeling pr. 1. februar 1973.

Fuldmægtig Per Nielsen (35), Hovedsædet, er udnævnt til kontorchef ved Horsens Filial pr. 1. april 1973. Kontorchef Per Nielsen udnævnes til souschef pr. 1. december 1973.

Nyansatte

København

Afregnings-Afdelingen
Kirsten Bannebjerg
Wivi Schrøder Christensen
Mona Erichsen
Bitten Würtz Jensen
Nana Jensen
Lene Birgit Olesen
Helga Pedersen
Gudrun Inger L. Schultz

Betjentadministrationen
Kaj Ebbesen
Reinhold Thers

Fonds-Afdelingen
assistent Susanne Jensen

Handels-Afdelingen
Ralf Thyge Månsson

Input/Clearing
Elin Jensen
Grete Rasmussen

Oplysnings-Afdelingen
Anni Lis Eriksen
Irene Jønsson

Brøndby Strand Afdeling
elev Birgitte Møller-Larsen

Nærum Afdeling
elev Christina Østbirk

Store Kongensgade Afdeling
elev Henrik Kurt Arlnæs

Provinzen

Køge
Helga Olsen

Odense
assistent Annelise Møller Jensen

Aalborg
Sonja Buchardt
Vivi Helene Christensen

Aarhus
elev Gert Hjermin Pedersen
assistent Tove Henneberg Rasmussen

Bestyrer Svend Aage Jensen (44), Vejby Afdeling, Aarhus, er udnævnt til bestyrer af Lilletorv Afdeling, Aarhus pr. 1. februar 1973.

Kontorchef Knud Laurzen, (55), Horsens, er udnævnt til filialdirektør ved Horsens Filialen pr. 1. december 1973.

PENSIONEREDE

1. januar 1973
kasserer Simon Jørgensen, Nordhavn Afdeling
kontorchef K. Winkelhorn, Hovedsædet
fuldmægtig Jørgen H. Schmith, Hovedsædet

1. februar 1973
kontorchef Chr. Nissen, Hovedsædet
fuldmægtig Kaj Haakon Christensen, Hovedsædet
filialdirektør A. Lindegaard Laursen, Kalundborg
kontorchef H. Schwalm, Sønderborg

1. marts 1973
prokurist W. Aastrup, Hovedsædet
fuldmægtig Emil Kofod, Hovedsædet
fuldmægtig, frk. Ruth Schøndorff, Hovedsædet

1. april 1973
aldelschef Svend Wiese, Hovedsædet
fuldmægtig, frk. Grete Preuss, Hovedsædet
kasserer H. Wognsen, Grøndals Afdeling
bankbetjent P. Leth Nielsen, Hovedsædet

RUNDE FØDSELSDAGE

85

2. april frk. Ingeborg Jensen, tidligere Hovedsædets omstillingsbord
adr.: Frøbels Allé 8,3., 2000 København F.
17. juni pens. filialdirektør L. G. Mogensen, Rønne
adr.: Lille Torv 3, 3700 Rønne

80

24. marts pens. kontorchef O. Kalle, Hovedsædet
adr.: Fredensvej 51, 2. 2920 Charlottenlund

75

30. marts pens. fuldmægtig Jens Ormslev, Hovedsædet
adr.: Rebekekvej 47, 2900 Hellerup
25. april pens. kontorchef G. Peltersen, Hovedsædet
adr.: Kirstinedalsvej 16, 2500 Valby
7. juni pens. kontorchef Poul E. Petersen, City Afdeling
adr.: Duevej 42, 4., 2000 København F.
17. juni pens. direktør Harald Andersen, Helsingø
adr.: Vinkelvej 15, 3200 Helsingø
19. juni pens. underdirektør Niels Aage Nielsen, Hovedsædet
adr.: Rådmand Steins Allé 16 C, 2000 København F.

70

8. marts pens. fuldmægtig, frk. Elly Kjersgaard, Gammeltorv Afdeling
adr.: Aalandsgade 55, 2300 København S.
18. marts pens. bestyrer H. Dalby, Søborg Afdeling
adr.: Aldershvidevej 70, 2880 Bagsværd
4. maj pens. bankbetjent Carl Th. Lund, Hovedsædet
adr.: Lykkesborg Allé 40, 2860 Søborg
4. maj pens. fuldmægtig S. Stedt Rasmussen, Hovedsædet
adr.: Hostrups Have 48, 5., 1954 København V.
7. maj Christian Petersen
Revisions-Afdelingen, Hovedsædet
19. maj pens. fuldmægtig Alfred Larsen, Aarhus
adr.: Finsensgade 54, 8200 Aarhus N.
14. juni kontorbetjent Knud Carlsen
Fensmark Kontoret, Næstved
15. juni Ivar Hoppe
Revisions-Afdelingen, Hovedsædet

PERSONALIA

1. maj 1973
bankbetjent Ove Holleufer, Store Kongensgade Ald.

1. juni 1973
bestyrer C. Darving, Gladsaxe Afdeling

1. juli 1973
prokurist G. Westerdahl, Hovedsædet
fuldmægtig, fru Marie Stamp Bojsen, Haderslev

1. august 1973
vicedirektør C. Koefoed, Hovedsædet
vicedirektør Børge Jensen, Hovedsædet
kontorchef S. Manley Madsen, Hovedsædet
bestyrer E. Teilmann Sørensen,
Juelsminde Afdeling, Horsens
fuldmægtig, frk. Ulla Wedseltoft, Hovedsædet
bankbetjent Arne Vind, Varde

60

25. april kasserer Jørgen Brunneemann
Brøndbyøter Afdeling
2. maj fuldmægtig Jens Skanning
Horsens
4. maj fru Inger Larsen
Afgregnings-Afd., Hovedsædet
27. maj kasserer Carlo Nielsen
Vesterport Afdeling
12. juni fru Annie Christensen
Afgregnings-Afdelingen, Hovedsædet
20. juni fru Alice Carlsen
Kantinen, Hovedsædet
22. juni fuldmægtig, fru Marie Stamp Bojsen
Haderslev

50

8. marts bankbetjent Carl Børge Kyhl
Amagertorv Afdeling
8. marts fru Karen Nielsen
Afgregnings-Afdelingen, Hovedsædet
12. marts fuldmægtig, frk. Lilli Anni Hansen
Amagertorv Afdeling
13. marts kasserer, fru Kamma Rudolph
Amagertorv Afdeling
14. marts fru Agnete Larsen
Afgregnings-Afdelingen, Hovedsædet
17. marts fuldmægtig, fru Anne Lise Førm Nielsen
Aarhus
22. marts fuldmægtig Vilhelm Poulsen
Afgregnings-Afdelingen, Hovedsædet
29. marts fru Lizzie Nielsen
Afgregnings-Afdelingen, Hovedsædet
11. april bankbetjent Arne Viggo Emil Hansen
Teknisk Afdeling, Hovedsædet
14. april bankbetjent Christian Malmberg
Betjentadministrationen, Hovedsædet
18. april assistent, fru Elly Eriksen
Odense
23. april fru Eta Sørensen
Afgregnings-Afdelingen, Hovedsædet
28. april fuldmægtig, fru Britta Larsen
Afgregnings-Afdelingen, Hovedsædet
2. maj fuldmægtig Allan Nicolaisen
Administrations-Afdelingen, Hovedsædet
7. maj assistent, fru Lillian Holm Hansen
Afgregnings-Afdelingen, Hovedsædet
7. maj bestyrer Hardy Sørensen
Air Terminal Afdeling
13. maj bestyrer H. Atke
Hellerup Afdeling
11. juni prokurist Axel Poulsen
Arbitrage Afdelingen, Hovedsædet
25. juni filialdirektør H. Tromholt Christensen
Nakskov
25. juni fru Lilly Johansen
Afgregnings-Afdelingen, Hovedsædet

VorBANK

HANDELSBANKENS HUSORGAN
20. ARGANG NR. 1 FEBRUAR 1973

Udgivet af Aktieselskabet Kjøbenhavns Handelsbank

REDAKTION

Underdirektør D. Vittrup, ansvarshavende redaktør
Prokurist Birthe Carsten Pedersen
Redaktør Knud Meister

ADRESSE

Aktieselskabet Kjøbenhavns Handelsbank
Holmens Kanal 2, 1091, København K.
Tlf. (01)12 86 00, lokal 484

REDAKTIONSKOMITÉ

Kontorchef Børge Andersen, Forvaltnings-Afdelingen
Kontorchef Knud Bojsen, Udlands-Afdelingen
Cheføkonom Niels Bruus
Filialdirektør Arne Christensen, Aalborg
Filialdirektør H. Tromholt Christensen, Nakskov
Kontorchef Jørgen Dige, Økonomisk-Politisk Afdeling
Direktør W. Horn Hansen, Horn Reklame/Kommunikation
Prokurist J. Bek Jensen, Hovedsædet
Chef-programmør J. Krisand, EDB-Afdelingen
Fuldmægtig Edith Lajer, Personale-Afdelingen
Prokurist P. Munch, Aarhus
Kontorchef F. J. Rudolph, Aabenraa
Assistent Saddle Ursbak, City-Afdelingen

INDHOLD

- 2 Etableringer og nedlæggelser
- 4 Gratulanter i Erichsens Palæ
- 6 Hvornår skal man pensioneres?
- 10 Diskonto-Selskabet af 1935 er nu Handelsbankens Kontrakt-Afdeling
- 11 Vor nye uddannelsesleder Ib Steen
- 12 Breve fra Tours
- 14 Multi-Data
- 16 På kundebesøg nord for polarcirklen
- 20 Da ultimokampagnen var over os
- 24 Banken rundt
- 29 Personalia

Forside:

På Grønlands indlandsis,
foto af Lars Strand.

Foto: K. Leander

Lay-out: Kay Henning Nielsen
Tryk: L. Levison Junr.

Til jubilæumsnummeret af Vor Bank modtages ikke stof. Stof til nr. 3, der udsendes medio juni, må være redaktionen i hænde senest 4. maj.

**MEGET FA STEDER, HVOR VI
KUNNE TÆNKE OS AT ÅBNE**

side 2

Med de udsigter, der er for bankens fremtidige indtjeningsmuligheder – med bortfald af renteoverenskomsten i forbindelse med stadigt stigende lønomkostninger – er det jo en fordel, at vort etableringsprogram er meget beskedent, skriver formanden for bankens etableringsudvalg, vicedirektør A. Bagge-Petersen, i artikel om udvalgets arbejde.

**ER 67 ÅR DEN RIGTIGE
PENSIONALSALDER?**

side 6

Beslutningen om førtidspensionering bringer spørgsmålet op om den rigtige pensionsalder. En rundspørge blandt medarbejderne viser, at synspunkterne er mange og vidt forskellige.

BREVE FRA TOURS

side 6

Med sin livfulde beskrivelse af et studieophold i Frankrig tænder fuldmægtig Ulla Jervin, Markeds-Afdelingen, læserne ind i den interessante og charmerende atmosfære, der præger livet i dette internationale kursuscenter.

**ER DET LYKKEN AT VÆRE
PIGE I BANKEN?**

side 11

Dette og mange andre spørgsmål opkastes til debat blandt bankens unge. I Vor Banks nye rubrik: «Ungdomsdebat» er der chance for at skabe et talerør for ungdommen – udnyt den, siger rubrikkens redaktør, assistent Saddle Ursbak.

**DA ULTIMOKAMPAGNEN
VAR OVER OS**

side 20

Reportage om de mange aktiviteter, som afdelinger og filialer overalt i landet har udfoldet under ultimokampagnen.

**PÅ KUNDEBESØG NORD FOR
POLARCIRKLEN**

side 16

På en tjenesterejse til Danish Arctic Contractors på Thule Air Base havde bankens to udsendte medarbejdere også lejlighed til en tur på den grønlandske indlandsis, som den tager sig ud på Lars Strands fotografi på forsiden. Prokurist N. P. Nielsen, City Afdelingen, fortæller om rejsen.